

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ Λόγος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΜΕΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ» • ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 147, 114 72 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210-6459687

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΑΑ
01-4558

ΤΕΥΧΟΣ 134 -ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

Το νέο Δ.Σ. εν δράσει!!

Την Κυριακή 10 Μαρτίου 2013 διεξήχθησαν με επιτυχία στην αίθουσα του συλλόγου, εκλογές για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. Τρία πρόσωπα που έχουν συνεισφέρει τα μέγιστα για το σύλλογο, ο καθένας για δικούς του προσωπικούς λόγους δεν ήθελαν να συμμετάσχουν στο νέο Δ.Σ.

Τους ευχαριστούμε θερμά και ευχόμεσθε στο μέλλον να τους έχουμε πάλι κοντά μας. Είμαστε βέβαιοι ότι τα νέα πρόσωπα θα ανταποκριθούν ισάξια στις ανάγκες του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Το νέο Δ.Σ. θα προσπαθήσει να συνεχίσει και να υπερκεράσει την πορεία του προηγούμενου. Ένας από τους πρωταρχικούς του στόχους είναι η προσέγγιση των νέων ανθρώπων, να ασχοληθούν με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας με τον Σύλλογο, να ενημερώνονται για τις δραστηριότητές του και να συμμετέχουν σε αυτές.

Πιστεύουμε ότι σε αυτό θα βοηθήσει πάρα πολύ η απόφαση του συλλόγου να ιδρύσει τη δική του ιστοσελίδα. Η χρήση του διαδικτύου είναι σχεδόν καθημερινή απ' όλους μας για ψυχαγωγικούς, ενημερωτικούς και κυρίως επαγγελματικούς λόγους. Έτσι θα μπορεί εύκολα και άμεσα ο καθένας να ενημερώνεται για τα πεπραγμένα, για τις μελλοντικές δράσεις του συλλόγου και να συμμετέχει σε αυτές. Το κυριότερο όμως είναι ότι θα μπορεί, μέσα από την ιστοσελίδα, να επικοινωνεί και να συζητεί με τους συγχωριανούς για θέματα του συλλόγου και πρωτίστως του χωριού μας.

Μία σκέψη χρόνων έχει αρχίσει και παίρνει σάρκα και οστά. Ο σύλλογος έχει έρθει σε

επαφή με τις αρμόδιες υπηρεσίες και φορές για τη δημιουργία της δικής του τράπεζας αίματος. Έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες ενέργειες, μάλιστα έχει πάρει και αριθμό τραπεζής, οπότε τυπικά και ουσιαστικά είμαστε έτοιμοι. Για να πάρει δράση το όλο εγχείρημα, χρειάζονται αρχικά τουλάχιστον 25 εθελοντές αιμοδότες, οι οποίοι θα μαζευτούν συγκεκριμένοι μέρα και ώρα για να ξεκινήσει η αιμοδοσία. Στη συνέχεια, θα

μπορεί όποιος θέλει να κανονίζει την ώρα και μέρα που μπορεί να δώσει λίγο από το αίμα του. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, έχουν δηλώσει συμμετοχή 13 εθελοντές. Όπως καταλαβαίνετε, χρειαζόμαστε ακόμη 12 τουλάχιστον για να ξεκινήσει η διαδικασία. Ελπίζουμε, όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, να έχει ξεκινήσει η διαδικασία.

Δε νομίζω να χρειάζεται να επισημάνουμε το πόσο σημαντικό είναι για όλους αυτό το εγχείρημα. Όποιος θέλει να γίνει εθελοντής μπορεί να επικοινωνήσει με τον πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ.

Πρωτίστως όλων, κύριο μέλημα του συλλόγου είναι το χωριό, είναι ο κύριος λόγος ύπαρξής του. Στο πλαίσιο λοιπόν αυτό, λαμβάνει δράση συμμετέχοντας κοινωνικά, πολιτιστικά, οικονομικά όπου του ζητηθεί, σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς και συλλόγους, όπως αναφέρθηκε λεπτομερώς και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Αυτό θα συνεχίσει να κάνει και στο μέλλον, στην προσπάθεια όλων να μείνουν ζωντανά τα ήθη και έθιμα του χωριού μας.

Η χορευτική ομάδα του Συλλόγου έχει συμβάλει τα μέγιστα σ' αυτή την προσπάθεια, προβάλλοντας το χωριό μας και σε άλλα μέρη, συμμετέχοντας σε διάφορες εκδηλώσεις.

Μια άλλη ομάδα, η θεατρική, με τη δική της δράση έχει προσφέρει στους Πολιχνιάτες των Αθηνών και του χωριού, στιγμές χαλάρωσης, συγκίνησης και άφθονου γέλιου μέσα από τις παραστάσεις της. Στοιχεία που στους χαλεπούς και πονηρούς καιρούς που ζούμε, είναι απαραίτητα.

Κι επειδή το καλοκαίρι έρχεται και όλοι περιμένουμε τις διακοπές μας, η θεατρική ομάδα ευελπιστεί μέσα στον χρόνο, να έχει έτοιμο το καινούργιο έργο που δουλεύει, για να το παρουσιάσει στο κοινό. Η δε χορευτική ομάδα είναι πάντα πρόθυμη να δώσει το παρόν στις τοπικές εκδηλώσεις που θα λάβουν χώρα το φετινό καλοκαίρι.

Στις όλες αυτές προσπάθειές του, ο σύλλογος αντιμετωπίζει ένα πρόβλημα. Ένα σημαντικό πρόβλημα που δεν είναι άλλο από το οικονομικό. Βλέπετε μέχρι πρότινος δεν πληρώναμε ταχυδρομικά τέλη για την κυκλοφορία της εφημερίδας μας. Δυστυχώς αυτό το καθεστώς έχει αλλάξει, με συνέπεια η κυκλοφορία της να έχει αυξημένα έξοδα. Η θεατρική και η χορευτική ομάδα μέχρι πρότινος είχαν χορηγούς για τη λειτουργία τους, και όπως καταλαβαίνετε, τώρα η επιβάρυνση πέφτει στις πλάτες του συλλόγου εξ ολοκλήρου. Και η οικονομική κρίση έχει χτυπήσει και την πόρτα του συλλόγου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Για τις κλοπές στον Πολιχνίτο

Εδώ και αρκετό διάστημα πολλά παράπονα συγχωριανών μας ακούγονται, σχετικά με την ακεραιότητα των περιουσιών τους. Σχεδόν καθημερινό θέμα συζήτησης οι κλοπές και διαρρήξεις σπιτιών. Μόνο σύμπτωση και τυχαίο γεγονός δεν χαρακτηρίζεται από τη στιγμή που είναι επαναλαμβανόμενο.

Από εγκυρότατες πηγές πληροφορηθήκαμε ότι έχουν γίνει ενέργειες προς τις αρμόδιες τοπικές αστυνομικές αρχές, αλλά και ενημέρωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Μυτιλήνης.

Πιο συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος Πολιχνίτου κ. Μοιραγεντής, έχει κάνει σχετικές ενημερώσεις και παραστάσεις, για καλλίτερη και αποτελεσματικότερη αστυνόμευση της περιοχής.

Ενώνουμε τις φωνές μας, διαμαρτυρόμενοι εντονότατα και αγανακτώντας με τέτοιες ενέργειες εις βάρος τη περιουσίας κάθε συγχωριανού και φίλου μας, που την θεωρούμε ΙΕΡΗ.

ΚΑΝΕΙΣ και με ΚΑΝΕΝΑ «αιτιολογικό» δεν επιτρέπεται, «να αλωνίζει» κοινώς, και να οικειοποιείται το ελάχιστο, από την όποια περιουσία που με ιδρώτα και κόπους έχει δημιουργήσει ο καθένας μας.

Θα απευθυνθούμε σε κάθε αρμόδια υπηρεσία με την απαίτηση οι υποσχέσεις να γίνονται επιτέλους έργα.

Επειδή ΟΛΟΙ και ΟΛΑ έχουν όνομα και ιστορία, επιφυλασσομέθετα για ο,τιδήποτε έχει σχέση με το φαινόμενο αυτό.

Υπάρχει το «ΘΕΛΩ αλλά δεν ΜΠΟΡΩ» και το «ΜΠΟΡΩ αλλά δεν ΘΕΛΩ». Επιφυλασσομέθετα.

Το Δ.Σ.

Όταν λέμε αιμοδοσία εννοούμε την χορήγηση αίματος για μετάγγιση και κατ' επέκταση την όλη οργάνωση που ασχολείται με τη λήψη, έλεγχο, συντήρηση και διάθεση του αίματος και των παραγώγων του.

Με την μετάγγιση γίνεται μεταμόσχευση αίματος από έναν οργανισμό σε έναν άλλον. Απαιρείται δηλαδή μια μικρή ποσότητα αίματος -ανώδυνα - από έναν υγιή άνθρωπο, τόσο μικρή ώστε να μην του προκαλέσει οποιαδήποτε επιβάρυνση στην υγεία του.

Μετά από σειρά εξετάσεων από τη λήψη, μπορεί αυτή η ποσότητα να μεταγγιστεί σε αυτόν που το έχει ανάγκη (ασθένεια, χειρουργική επέμβαση).

Σήμερα η μετάγγιση δεν αναφέρεται στο ολικό αίμα αλλά μεμονωμένα στη μετάγγιση ερυθρών αιμοσφαιρίων, λευκών αιμοσφαιρίων, αιμοπεταλίων, πλάσματος η παραγώ-

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

γων (αλβουμίνη, γ-σφαιρίνη κ.α.).

Έτσι με ΜΙΑ (1) μονάδα αίματος μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες σε τουλάχιστον ΤΡΕΙΣ (3) ασθενείς και χάριν της τεχνολογίας μπορούμε να αφαιρέσουμε από τον αιμοδότη, ένα μόνο στοιχείο του αίματός του, όπως μόνο πλάσμα ή μόνο αιμοπετάλια.

Κάθε υγιής άνθρωπος, άνδρας ή γυναίκα, από 18 έως 62 ετών μπορεί άφοβα να δίνει αίμα 3 έως 4 φορές το χρόνο. Η ποσότητα του αίματος που λαμβάνεται είναι 350 - 450 ml και αναπληρώνεται αμέσως από τον οργανισμό. Το πλάσμα αναπαράγεται σε 24 ώρες και τα ερυθρά αιμοσφαίρια πλήρως σε ένα μήνα. Είναι τελείως ακίνδυνη και διαρκεί 5 έως 10 λεπτά.

Σε κάθε αιμοδοσία το υπεύθυνο ιατρικό προσωπικό, αφού πάρει το ιστορικό του αιμοδότη, κάνει μέτρηση της αρτηριακής πίεσης, των σφυγμών, του αιματοκρίτη, και τον ενημερώνει κατ' αρχάς για ποιες περιπτώσεις απαγορεύεται να γίνει αιμοδότης.

Όπως αν είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών, αν έχει πολλούς ερωτικούς συντρόφους και δεν έχει κάνει συστηματική χρήση προφυλακτικών μέσων προς αποφυγή μετάδοση σεξουαλικών ασθενειών (AIDS, κλπ.), όπως και όσοι πάσχουν από καρδιακές νό-

σους, υπέρταση, χρόνιες λοιμώξεις, σακχαρώδη διαβήτη, επιληψία κ.λ.π.

Όλα αυτά συμπληρώνονται σε ένα ερωτηματολόγιο, που είναι ΑΥΣΤΗΡΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ και με την απόλυτη κάλυψη του ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ, και με στόχο την καθαρά προστασία της υγείας αιμοδοτών και ληπτών.

Κατόπιν ερωτάται αν είναι ξεκούραστος, αν έχει κοιμηθεί καλά, αν έχει πάρει καλό πρωινό γεύμα και ότι μετά την αιμοδοσία να μην καπνίσει για 1 ώρα - αν είναι καπνιστής, να αποφύγει να οδηγήσει για 1 ώρα, να αποφύγει κατανάλωση οινοπνευματωδών ποτών, να πίνει πολλά υγρά, να έχει πλούσιο γεύμα κ.λ.π.

Εκτός από τα οφέλη γενικά προς τον συνάνθρωπό μας, σύμφωνα με συγκεντρωτικά στοιχεία δεκαετίας, βλέπουμε ότι υπάρχουν και άμεσα οφέλη στην υγεία του ίδιου του αιμοδότη, όπως η μείωση του εφεδρικού σιδήρου στον οργανισμό, ο οποίος σαν οξειδωτικός παράγοντας, συμμετέχει και είναι ο κύριος υπεύθυνος σε διαδικασίες όπως η γήρανση, η αρτηριοσκλήρυνση και η ογκογένεση.

Επίσης προσωρινά βελτιώνει την ροή του αίματος στον οργανισμό, κυκλοφορεί δηλαδή ευκολότερα με λίγη «ΚΟΥΡΑΣΗ» της καρ-

διάς και λιγότερη επιβάρυνση και φόρτα των αγγείων.

Από επίσημα στατιστικά στοιχεία, το ποσοστό των ατόμων που δίνουν σήμερα αίμα στην ΕΛΛΑΔΑ, αντιστοιχεί στο ΜΟΛΙΣ 6% ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ!!!!!!

Φανταστείτε ότι με λίγη καλή θέληση και προσφορά, μπορούμε άνετα να γίνουμε ατάρκεις σε ζήτηση αίματος στη χώρα μας, αλλά και πιο συγκεκριμένα στον τόπο μας, στο χωριό μας.

ΚΑΝΕΝΑ φάρμακο δεν υποκαθιστά το αίμα ή το πλάσμα που χρειάζεται ένας συνάνθρωπός μας.

Πιστεύω είναι χρέος όλων μας να συνειδητοποιήσουμε την σημασία αυτής της προσφοράς και να την ενισχύσουμε δυναμικά όλοι, ώστε να γίνουμε αρωγοί - συμπαραστάτες σε κάθε δύσκολη στιγμή, των δικών μας ανθρώπων.

Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ είναι πράξη ΑΓΑΠΗΣ, απόδειξη κοινωνικής ευαισθησίας και αλληλεγγύης.

Ενημερωτικά έχει ήδη ξεκινήσει η δημιουργία ενός μητρώου ονομάτων από πολλούς, που έχουν την ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ, να συμμετάσχουν σε αυτή την κίνηση ανθρωπιάς.

Πιστεύω σύντομα θα είμαστε έτοιμοι να πραγματοποιήσουμε αυτό το τόσο αξιότιμο ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΜΑΣ!!!!!!

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Σκάλκος Ιωάννης και η Δαγκλή Αφροδίτη απέκτησαν αγόρι. *Να τους ζήσει!*

ΓΑΜΟΙ

- Σιμέργελης Γεώργιος του Αντωνίου - Σταματίου Πελαγία του Αποστόλου, 23-3-2013
- Μαλλιάνης Γεώργιος και Ξυνορόδου Ζωγραφία, 11-5-2013
- Γιαννέλης Δημήτρης του Ευστρατίου και Κουτρομπάνου Αλεξάνδρα, 29-5-2013

Να μας ζήσουν οι νεόνυμφοι!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Σπακουρής Ευστράτιος, του Γεωργίου, 24-3-2013
 - Τσελεπιδάκης Παναγιώτης του Αντωνίου, 24-3-2013
 - Ζούρου Αγγέλα, χήρα Δημητρίου, 8-4-2013
 - Λεβέντη Γεωργία, χήρα Εμμανουήλ, 9-4-2013
 - Βγεννάς Αριστείδης του Γεωργίου, 28-4-2013
 - Ανδρεαδέλλη Αμερσουδά του Παρσασκευά, 3-5-2013
 - Πανσεληνάς Ευστράτιος του Κων/νου, 11-5-2013
 - Βγενά Μυρσίνη, χήρα Ευστρατίου, 16-5-2013
- Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.*

Απονομή του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή στον κ. Ακίνδυνο Κελεπερτζή

Ελληνική Δημοκρατία
Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Αθήνα 2-5-2013

ΘΕΜΑ: Απονομή του τίτλου του ομότιμου καθηγητή

Αγαπητέ κύριε Κελεπερτζή,
Σας γνωρίζουμε με ιδιαίτερη χαρά ότι η Πανεπιστημιακή Σύγκλητος ειδικής σύνθεσης στη συνεδρία της 18-4-2013, ύστερα από ομόφωνη πρόταση της Συνέλευσης του Τμήματος Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος, αποφάσισε ομόφωνα να σας απονεμίσει τον τίτλο του ομότιμου καθηγητή, σε ένδειξη τιμής και αναγνώρισης του έργου και της επιστημονικής σας προσφοράς στο Τμήμα, και γενικότερα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου υπηρετήσατε επί μακρόν και διακριθήκατε για την επιστημολογία και το ήθος σας.

Ο Πρύτανης
Θεοδόσιος Ν. Πελεγρίνης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

«Είναι στιγμές που η προσφορά του συνανθρώπου σου σε κάνει να νιώθεις ότι μπορείς να ξεπεράσεις τα εμπόδια που η ζωή μερικές φορές σου βάζει»

Όταν χρειάστηκα βοήθεια και συμπαράσταση "Η Ελπίδα" ήταν εκεί και με στήριξε. Όταν ζήτησα την βοήθεια των συντοπιτών μου με μεγάλη προθυμία άπλωσαν το χέρι τους και μου την έδωσαν. Έτσι συγκέντρωσα μια σεβαστή ποσότητα λαδιού την οποία και πρόσφερα στην "Ελπίδα," στο σύλλογο γονιών παιδιών με νεοπλασματική ασθένεια.

Θέλω λοιπόν να ευχαριστήσω όλους όσους ανταποκρίθηκαν σε αυτό το κάλεσμα και πρόσφεραν με την καρδιά τους ό,τι ο καθένας μπορούσε. Θέλω να γνωρίζουν ότι με τη δική τους συνεισφορά βοηθάνε να μη σβήσει η «Ελπίδα» που δίνει ελπίδα, δύναμη και ουσιαστική βοήθεια τόσο στα παιδιά που τη χρειάζονται όσο και στους γονείς τους.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ λοιπόν στους πολίτες του 'Σταυρού,' 'Βρίσας,' 'Πολιχνίτου' και 'Λισβορίου' όπως επίσης και στα ελαιοτριβεία της περιοχής μας.

Με εκτίμηση
Δώρα Κρικλάνη

Συγχαρητήρια

Συγχαίρουμε τον Γρηγόρη Παττακό που συνεχίζει την ειδικότητα της Καρδιοχειρουργικής στο Houston Hospital, στο Τέξας των ΗΠΑ.

Το Δ Σ.

ΛΥΚΕΙΟ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

• Μεγάλη επιτυχία είχαν οι μαθητές του Λυκείου Πολιχνίτου στις πανελλαδικές εξετάσεις, με 5 από τους 17: **Παπαδημητρίου Γεώργιο, Πατσατζή Ελένη, Συμεωνίδη Χαράλαμπο** από τη Θετική και **Διακορώνα Μυρσίνη** και **Σιδερέη Αφροδίτη** από τη Θεωρητική, να είναι μέσα στους 50 πρώτους του νησιού.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους μαθητές και στους γονείς τους.

• Νέα επιτυχία των μαθητών μας αυτή τη φορά στο Πανελλήνιο διαγωνισμό Χημείας με τον **Συμεωνίδη Χαράλαμπο** στην 7η θέση και την **Πατσατζή Ελένη** στην 18η ανάμεσα στους 90 μαθητές με βαθμολογία πάνω από 60 στα 100. Να σημειωθεί ότι είναι οι μοναδικοί από όλα τα Λύκεια του νησιού. Τους ευχόμαστε συγχαρητήρια και την ίδια επιτυχία σε όλους τους αγώνες της ζωής τους.

• Στα πλαίσια του προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» η **Βεββέρη Νικολεντίνα**, μαθήτρια Β' Λυκείου, θα συμμετάσχει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, παραγωγής και Εμπορίου, της ΙΗ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων. Η μαθήτρια ανέπτυξε σκέψεις και προτάσεις που αφορούν την τωρινή κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα.

Η Νικολεντίνα, μαζί με άλλους δυο μαθητές θα εκπροσωπήσουν τον Νομό Λέσβου.

Ο σύλλογος διδασκόντων του λυκείου μας, συγχαίρει την Νικολεντίνα και της ευχόμαστε να έχει ανάλογες επιτυχίες και στο μέλλον.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΜΕΛΗ	Δ.Σ.	ΤΗΛ.
Παπουτσάς Στράτος (Πρόεδρος)		6944511685
Βουλγαρέλλη Πελαγία (Αντ/δρος)		210 9911733
Χιώτου-Μουζά Μαίρη (Γραμμ.)		210 9525363
Κτανή Φρόσω (Ειδ. Γραμμ.)		210 9833913
Κεχαγιά Πελαγία (Ταμίας)		2108144177
Μακρής Τάσος (Μέλος)		210 6719306
Μαλλιάνης Τάκης (Μέλος)		2106107760
Ρούμπου Μαριάνθη (Μέλος)		2103640060
Σαντής Στράτος (Μέλος)		6974 207722

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ
59629191

Λίγα λόγια για τον αποβιώσαντα φίλο και συμμαθητή ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ ΠΑΝΣΕΛΗΝΑ

Από Α. ΚΕΛΕΠΕΡΤΖΗ

Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Στις 12/05/2013 έγινε η κηδεία του φίλου και συμμαθητή Ε. Πανσεληνά, του οποίου η απώλεια μάς λύπησε πολύ. Ο Ε. Πανσεληνάς γεννήθηκε στον Πολιχνίτο. Τελείωσε το Δημοτικό και Γυμνάσιο και στη συνέχεια, μετά από επιτυχίες εξετάσεις, ενεγράφη και φοίτησε στο Τμήμα Δασολογίας του Παν/μίου Θεσσαλονίκης από όπου έλαβε και το πτυχίο του ως δασολόγου. Είχε επιλέξει την επιστήμη της Δασολογίας που του άρεσε, ίσως και ως κληρονομιά από τους γονείς του που ήταν αγρότες.

Στη συνέχεια, μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων, διορίστηκε ως δασολόγος εξελιχθείς σε δασάρχη στη Δ/νση Δασών Λέσβου. Η εφαρμογή των αποκτηθεισών γνώσεων από το Πανεπιστήμιο αποδεικνύεται από τα διάφορα έργα τα οποία προγραμματίσει και εκτέλεσε για την προστασία και αναδείξη του Λεσβιακού Δάσους. Επίσης σχεδίασε και εκτέλεσε έργα ανάδειξης περιοχών του Πολιχνίτου.

Η επαγγελματική εξέλιξη του ως Δ/ντού Επιθεώρησης Δασών Βορείου Αιγαίου ήταν η κορυφαία ανώτερη βαθμίδα.

Ως Δ/ντής Δασών συμμετείχε στο διοικητικό συμβούλιο του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου και υπήρξε πρωτοπόρος για την ανάδειξη των απολιθωμένων κορμών, διαμορφώνοντας τον χώρο επισκεψιμότητας του Γεωπάρκου Σιγρίου, με την εκτέλεση κατάλληλων έργων.

Παράλληλα με την επαγγελματική του εξέλιξη, φρόντισε να δημιουργήσει και οικογένεια. Παντρεύτηκε τη δασκάλα Πόλυ και απέκτησαν δύο εξαιρετικά παιδιά, τη Γιούλα και τον Κώστα, στα οποία μετέδωσε τις ηθικές και πνευματικές αξίες. Ήταν δε πολύ χαρούμενος για την επιστημονική και επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Πρέπει επίσης να τονίσω ότι υπήρξε ειλικρινής φίλος, αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο, συγχωριανούς και μη, ήταν πάντα πρόθυμος, ανιδιοτελής, να φανεί χρήσιμος στην παροχή συμβουλών για διάφορα θέματα.

Η προσφορά του Ε. Πανσεληνά ως Δ/ντού Δασών στην προστασία και αξιοποίηση του Λεσβιακού δάσους έχει αποτυπωθεί, η όλη πορεία ως ηθικού και καλού πολίτη τον κατατάσσει στα εξέχοντα μέλη της Πολιχνιάτικης κοινωνίας.

Φίλε και συμμαθητή, εγώ και πολλοί συμμαθητές σου θα κρατήσουμε στη μνήμη μας το αυθόρμητο χαμόγελό σου και τις ευχάριστες διαδρομές της ζωής σου.

Την εσωτερική σου ψυχοσύνθεση μάς την έδειξες με την καλλιτεχνική σου δραστηριότητα (ζωγραφική), τελευταία.

Ας είναι ελαφρύ το ηφαιστειογενές χώμα του Πολιχνίτου που σε σκέπασε.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του, Πόλυ και παιδιά.

Α. Κελεπερτζής
Ομότιμος Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

• Παπουτσάς Χρήστος	ΕΥΡΩ	20	• Πολυχρονόπουλος Βλάσης	20
• Παπουτσάς Ευστράτιος		50	• Βεββέρη Μαρία	20
• Ρούμπου-Χατζηπαρασκευά Μαριάνθη		20	• Αδαλής Ευάγγελος	30
• Κατάκος Στέφανος		20	• Κατρακάζα Μαρία & Πελαγία	50
• Μακρής Χρήστος		20	• Τζοάννου Αικ.	50
• Μακρή Φρόσω		20	• Κοντογιάννη Αικατερίνη	50
• Βουλγαρέλλη Αντώνιος		30	• Συκάς Δημήτριος	20
• Κουκούλας Κυριάκος		50	• Ζούρος Γεώργιος	50
• Μοιρασεντή Χαρίκλεια		50	• Μαϊδανός Γεώργιος	20
• Γαβριήλ Γαβριήλ		20	• Σαράντης Γεώργιος	30
• Μακρής Τάσος		50	• Δεληγιώργη Γωγώ	25
• Παπαδημητρίου Ευστράτιος		20	• Καπτάνης Λευτέρης	20
• Αδαλής Γεώργιος		20	• Βακιρλής Στράτος	50
• Παπαδημητρίου Γεώργιος & Μαρία		30	• Σαραντίδου Κατερίνα	20
• Πιτζάς Γεώργιος		50	• Ψαρού Μαρία	20
• Αδαλής Χαράλαμπος		50	• Κρικλάνη Αγγελική	30
• Χατζόγλου Γεώργιος		40	• Βαρουκτσής Χρήστος	30
• Ιατρέλλη Μαρία		50	• Σαμαράς Νίκος	20
• Κουτρή-Πιτέρη Άρτεμις		30	• Κακάμπουρας Δημήτριος	20
• Βογιατζής Απόστολος		50	• Φράγκος Βασίλειος	100
• Πάντας Γεώργιος		50	• Μαστροδούκας Δημήτριος	20
• Γαλούρης Ισίδωρος		20	• Καλαϊτζίδου Αποστολέλλη	20
• Σπακουρής Ευστράτιος		50	• Αγνώστος	50
• Γαβριήλ Ευστράτιος		100	• Χριστοδούλου Παναγιώτης	20
• Στρούμπας Βασίλειος		20	• Καρπέτα Β. Αικατερίνη	20
• Ψάνης Ιγνάτιος		50	• Σπακουρής Δημήτριος	50
• Καννά Στέλλα		20	• Μιχάλης Π. Μιχαήλ	50
• Καρακάση Μαρία & Θεόφρατος		50	• Πανσεληνάς Γ. Βασ.	20
• Τσιφτή Νίκη		20	• Γιαμά-Χατζηγηγορίου Λίτσα	100
• Κατσικάτσου Μαρία		30	• Μαϊδανού Μαρία	20
• Γεωμηλά Ιωάννα & Χαράλαμπος		20	• Παρούτη Βούλα	20
• Σαντή Μίνα		20	• Σαμιόγλου Νέστορας	20
• Θεοδωρή Ειρήνη		20	• Γουδέλλη Ολγα	20
• Σαμιώγλου Καλλιόπη		50	• Σαντής Χρήστος	20
• Κατσικάτσος Δημήτριος		50	• Χιώτου Μαρία & Αναστασία	50
• Τσάτσου Ελένη		20	στη μνήμη Μυρσίνης Βγενά	
• Φράγκος Σάββας		50	• Μουτάφης Παναγιώτης	30
• Σαντή Βούλα		20	• Πάλλης Χαράλαμπος	20
• Μαλιάνης Παναγιώτης		20	• Αβαγιάννης Δημήτριος	20
• Παλαιολόγος Παλαιολόγος		20	• Τσολάκης Δημήτριος	20
• Αλεξανδρής Χρήστος		50	• Παττακός Γιάννης	20
• Αλεξανδρή Μαρία		50	• Ζούρος Ι. Περικλής	50
• Καττάκος Γεώργιος		20	• Πανσεληνά Πολυξένη	100
• Βγενά Κατερίνα		40	στη μνήμη του συζύγου της & της πεθεράς της	
• Σάμιος Ξενοφών		20	• Χατζηπαρασκευά Χάρης	\$ USD 50
• Σάββα Κλειώ		30	στη μνήμη των γονιών του	
• Σαραντινού Στέλλα		20	• Κτανής Γεώργιος	\$ USD 50
• Σαριζόγλου Μέρσα		20	στη μνήμη των γονιών του	

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ
Λόγος

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
Σύλλογος «Πολιχνίτος Λέσβου»

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Παπουτσάς Στράτος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Μαυρομιχάλη 147
114 72 Αθήνα
Τηλ.: 210 64 59 687
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-4558

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μακρής Τάσος
Χιώτου - Μουζά Μαρία

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΑΝΑΓΡΑΦΗ
Μαρία Γασπαράκη
Τηλ/Fax: 210 99 30 179
e-mail: mgasparaki@gmail.com

Τα ενυπόγραφα κείμενα
δεν εκφράζουν απαραίτητα
την άποψη του Συλλόγου μας

ΟΤΑΝ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΕΜΠΝΕΥΣΗ!

«Γιατί;»

Ένα «γιατί» που υπάρχει από τότε που γεννήθηκε τούτος ο κόσμος και αντρειώνεται με την πάροδο των χρόνων, βλέποντας τον όλεθρο που σπέρνουν οι ισχυροί στις ζωές των αδυνάτων...

Μ' ένα τέτοιο «γιατί» θέλησε να μας ταξιδέψει κι ο αγαπητός φίλος και συγγραφέας μας Στρατής Πάντας στις σελίδες του βιβλίου του και να μας γνωρίσει την άγνωστη (σε πολλούς) τραγική ιστορία της οικογένειας του Ν. Κουβελίδη.

Αποδίδει εξαιρετικά και με αυθεντικότητα το ιστορικό και πολιτιστικό υπόβαθρο των γεγονότων της πικρής εκείνης εποχής που βίωσαν οι Έλληνες της Μ. Ασίας με τον ξεριζωμό τους και τα βάσανα τους όπου να χτίζουν μια νέα ζωή...

Κατατρεγμός, σπαραγμός, οδύνη, οράματα, ηρωισμός και... θάνατος! Όλα αυτά δοσμένα με απλή-κατανοητή γλώσσα γραφής κι ευαισθησία, καταφέρνουν να μας κρατούν το ενδιαφέρον αμείωτο από την πρώτη ως την τελευταία σελίδα του βιβλίου.

Ένα συγκινητικό ταξίδι στο χρόνο, της οικ. Ν. Κουβελίδη, ξεκινώντας από την γαληνεμένη και καλονοικοκυρεμένη ζωή τους στην Μ. Ασία, τα οράματα του γιου τους Γιώργου, το τέλος... Τα δάκρυα του πατέρα... και το μοιρολόι της μάννας που καταφόρησε στα βουνά της Κρήτης για ν' ανακαλύψει το άψυχο κορμί του μονάκριβου παιδιού της που απόθεσε την τελευταία ανάσα του εκεί...

Η γλυκύτητα της ανάμνησης κάποιων ερωτικών σημειωμάτων συναντά την στυφή γεύση του θανάτου...

Σφαγιάζουν οι πολιτισμένοι βάρβαροι, γιατί; Ο Στρατής μάς κάνει να νοιώθουμε, απ' την αρχή ως το τέλος του βιβλίου του, ένα γνήσιο συναίσθημα αναστάτωσης και συγκίνησης! Με υπομονή κι επιμονή συγκέντρωσε τόσα πολλά στοιχεία κι ανακάλυψε κι άλλους ήρωες, όπως την υπέροχη Ελένη...

Μπράβο Στρατή! Περιμένουμε με λαχτάρα να διαβάσουμε το επόμενο βιβλίο σου και να είναι εικονογραφημένο από τον Κ. Καλαθά, που είναι ένα άλλο καταπληκτικό ταλέντο στη ζωγραφική!

Με εκτίμηση
Δήμητρα Μηλιώτη

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΑΣ

Στις 10 Μαρτίου 2013 έγιναν οι εκλογές στο σύλλογό μας για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Οι συγχωριανοί μας βρήκαν την ευκαιρία να δούνε τους γνωστούς και φίλους τους και να τα πούνε λίγο.

Έγιναν οι γνωστές ομιλίες: τί κάναμε, τί πρέπει να κάνουμε και τί προτάσεις μπορούν τα μέλη μας να κάνουν.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι τα εκατόν πέντε άτομα που παραβρέθηκαν, δεν δίνουν την πραγματική εικόνα του συλλόγου μας, αφού η εφημερίδα πηγαίνει σε 1500 σπίτια, μόνο εντός Αττικής.

Ίσως οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν ότι όσο περισσότερα άτομα παραβρίσκονται να ψηφίσουν στον Σύλλογο, τόσο περισσότερους αντιπροσώπους μπορεί να βγάλει ο σύλλογος στην Ομοσπονδία των Λεσβιακών Συλλόγων, που σημαίνει μια δυναμική παρουσία του Συλλόγου των Πολιχνιατών στις αποφάσεις της ΟΛΣΑ.

Το νέο Δ.Σ. απαρτίζεται από παλιά και νέα πρόσωπα, έτοιμα να μπουν στον αγώνα για το μέλλον του συλλόγου.

Και είναι: Πρόεδρος: **Στρατής Παπουτσάς**, Αντιπρόεδρος: **Πελαγία Βουλγαρέλλη**, Γ. Γραμματέας: **Μαίρη Μουζά-Χιώτου**, Ειδ. Γραμματέας: **Φρόσω Κτανή**, Ταμίας: **Πελαγία Κεχαγιά**, Μέλη: **Τάσος Μακρής**, **Τάκης Μαλλιάκας**, **Μαριάνθη Ρούμπου**, **Στρατής Σαντής**.

Σ.Σ. Ο δαίμων του τυπογραφείου χτύπησε την τελευταία στιγμή, όταν τυπωνόταν το προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας, και στα ονόματα του νέου Δ.Σ. δεν γράφτηκε το όνομα της Φρόσως Κτανή. Ζητούμε συγγνώμη από την αγαπητή μας Φρόσω κι ελπίζουμε να μας συγχωρέσει.

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Παρουσίαση του βιβλίου «ΓΙΑΤΙ;» του Σ. Πάντα

Την Κυριακή 7 Απριλίου 2013 και ώρα 11 π.μ. έγινε η παρουσίαση του βιβλίου «Γιατί;» του Στρατή Πάντα, από τον Σύλλογο Πολιχνιατών Αθήνας, στα γραφεία του Συλλόγου, Μαυρομιχάλη 147 στην Αθήνα.

Θέμα του βιβλίου, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Αιολίδα», είναι η τραγική ιστορία της προσφυγική οικογένειας Κουβελίδη, το οδοιπορικό της από την Σμύρνη στην Μυτιλήνη, και ειδικότερα η ιστορία του ιδεαλιστή μοναχογιού της και η άμετρη φιλοπατρία του που τον οδήγησε να γίνει Εύελπς και να δώσει την ζωή του, μαχόμενος για τα ιδανικά του, στη Μάχη της Κρήτης.

Η πολύ πετυχημένη εκδήλωση-παρουσίαση ξεκίνησε με τον σύντομο χαιρετισμό-ομιλία της πρώην Προέδρου του Συλλόγου Πολιχνιατών **κας Κατερίνας Πολυχρονοπούλου**, η οποία ήταν και η συντονίστρια της παρουσίασης του βιβλίου. Μεταξύ άλλων, η **κας Πολυχρονοπούλου** επεσήμανε την διαχρονικότητα των μηνυμάτων του βιβλίου για φιλοπατρία και αλληλεγγύη, και την αναγκαιότητά τους στην σημερινή εποχή, που

η χώρα μας πλήττεται από την οικονομική κρίση.

Στη συνέχεια τον λόγο πήραν οι φιλόλογοι **Πέτρος Καναρίδης** και **Ιγνάτιος Ψάνης**, καθλώνοντας το πολυπληθές κοινό με τις μεστές και συγκινητικές ομιλίες τους. Μίλησαν για το θέμα του βιβλίου (ιστορία της οικογένειας Κουβελίδη), με αναφορές και σε προσωπικά

Το πάνελ των ομιλητών κατά την παρουσίαση του βιβλίου. Από αριστερά: Ιγνάτιος Ψάνης, Κατερίνα Πολυχρονοπούλου, Πέτρος Καναρίδης και ο συγγραφέας Στρατής Πάντας.

τους βιώματα, και εξήραν τον σεβασμό και αντικειμενικότητα στην παρουσίαση των ιστορικών γεγονότων, καθώς και τις λογοτεχνικές αρετές του συγγραφέα, διανθίζοντας παράλληλα την ομιλία τους με αποσπάσματα από το παρουσιαζόμενο βιβλίο.

Σύντομα επαινετικά σχόλια έκαναν οι κ.κ. **Στρατής Παττακός**, καρδιοχειρουργός, και **Στράτος Παπαδημητρίου**, καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιώς, τονίζοντας την ευαισθησία του θέματος και την αποπλιστική αμεσότητα του αφη-

Ο Στρατής Πάντας (αριστερά) και ο Στράτος Παπουτσάς, Πρόεδρος του Συλλόγου Πολιχνιατών Αθήνας.

Οι δραστηριότητες του «Μπάλου»

Ο μουσικοχορευτικός σύλλογος «Ο ΜΠΑΛΟΣ» τελείωσε τις φετεινές δραστηριότητές του με μια καταπληκτική και ποιοτική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 14-06-2013 ημέρα Παρασκευή και ώρα 8 μ.μ. στο Πολύκεντρο του χωριού μας.

Η εκδήλωση περιλάμβανε:

- 1) Χορούς της Λήμνου (Πάτημα, κεχαγιαδικο, τατσιμανδριανά κορίτσια).
- 2) Θεατρικό δρώμενο με θέμα το «Προξενιό».
- 3) Χορούς από τη Μακεδονία.
- 4) Κριτική για το προξενιό μ' ένα μικρό και ανάλαφρο δρώμενο που σχολίαζε τις παράλογες απαιτήσεις της μητέρας του γαμπρού.
- 5) Χορούς από την Ανατολική Ρωμυλία, αργούς και γρήγορους, με εντυπωσιακές φορεσιές.

Το «Προξενιό» έγραψε η δασκάλα **Τσιτσάνου-Νικέ-**

λη Σταυρούλα και έπαιξαν τους ρόλους τους με μεγάλη επιτυχία και μεράκι, η **Συκά Μεταξία** ως μητέρα του γαμπρού, **Σαντή Αγγελική** ως μητέρα της νύφης, **Αλβανού Ειρήνη** ως υποψήφια νύφη, **Αδαλής Γιάννης**

ως υποψήφιος γαμπρός και προξενήτρα (Γιασιμή του κλωσού) **Τσιτσάνου Σταυρούλα**.

Στο δεύτερο και μικρό θεατρικό δρώμενο που έγραψε η **Βγενά-Βουνάτσου Πηνελόπη** έπαιξαν στο ρόλο της γειτόνισσας με έκφραση και χιούμορ η **Σαντή Αναστασία** και η **Συκά Ευαγγελία**.

Τα μέλη που χόρεψαν με τους δασκάλους **Τσιτσάνο Λευ-**

τέρη και **Τσιτσάνου Ελένη** καταχειροκροτήθηκαν και η εκδήλωση άρεσε σε όλους και σημείωσε μεγάλη επιτυχία.

• Την Κυριακή 16 Ιουνίου 2013 και ώρα 8 μ.μ. ο σύλλογος πήρε μέρος στην έκθεση ως υποψήφια νύφη EXPO AEGEAN κατόπιν πρόσκλησης από την αρμόδια της οργανωτικής επιτροπής **Κα Ειρήνη Κανλή**.

Κατόπιν απόφασης του ΔΣ του συλλόγου, συμμετείχε με το θεατρικό δρώμενο «Το προξενιό», ακολούθησε ο συρτός (μπάλλος) που χόρεψαν η νύφη με το γαμπρό και οι συμπεθέρες με την προξενήτρα. Στη συνέχεια ήρθαν τα ασκέρια του γαμπρού από τη Λήμνο (ο πατέρας

του γαμπρού ήταν Λημιός) και χόρεψαν όλοι μαζί με τα μέλη του συλλόγου το «πάτημα» και τον «κεχαγιαδικο» με κεχαγιαδες ντυμένους το δάσκαλο **Τσιτσάνο Λευτέρη**, **Ζαφειρίου Δημήτρη** και **Αδαλή Γιάννη**.

Το χειροκρότημα για τον σύλλογό μας ήταν πολύ δυνατό και άρεσαν στους θεατές τόσο το δρώμενο όσο και οι χοροί της Λήμνου.

Για μια ακόμη φορά ο «Μπάλλος» έφερε τον Πολιχνίτο στη πρώτη θέση και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις.

Φωτό: <http://vatera.gr/platanos>

Το νέο Δ.Σ. εν δράσει!!

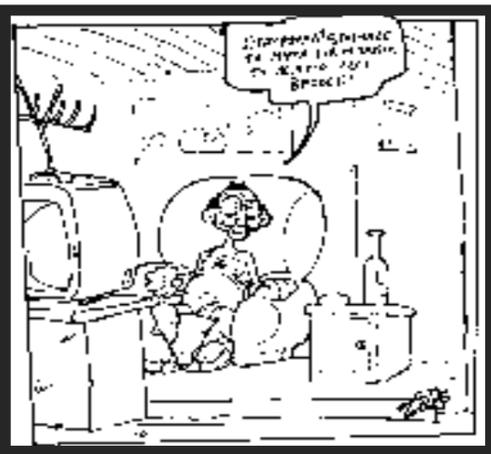
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

Ο σύλλογος έχει ορίσει το συμβολικό ποσό των 20 ευρώ το χρόνο για τα μέλη του. Δυστυχώς, η ανταπόκριση δεν είναι η αναμενόμενη. Καταλαβαίνουμε, δε, ότι σε καιρούς όπου ο καθένας βλέπει την οικονομική του δυνατότητα να μειώνεται, είναι δύσκολο να του ζητάς χρήματα. Όμως είναι 20 ευρώ το χρόνο, 1,66 ευρώ το μήνα!... Θέλουμε να πιστεύουμε λοιπόν, ότι ο κύριος λόγος μη ανταπόκρισης είναι η αμέλεια. Ας φροντίσουμε όλοι να το διορθώσουμε, λοιπόν.

Ένα άλλο θέμα που κατά καιρούς αντιμετωπίζουμε είναι η ύλη της εφημερίδας. Υπάρχουν συγχωριανοί μας που γράφουν

κείμενα-άρθρα και τα στέλνουν για δημοσίευση στην εφημερίδα. Θα θέλαμε περισσότεροι να το κάνουν αυτό. Δόξα τω Θεώ, ο Πολιχνίτος έχει έξυπνους ανθρώπους, έχει επιστήμονες, καθηγητές, δασκάλους, έμπορους, επιχειρηματίες, μηχανικούς, ηλεκτρολόγους κλπ. Διαφορετικοί άνθρωποι με διαφορετικές ασχολίες. Εχουν κάτι κοινό όμως: ξέρουν να γράφουν. Όποιοι νιώθει την ανάγκη λοιπόν να γράψει κάτι για το χωριό που τον απασχολεί, ας το κάνει και να μας το στείλει προς δημοσίευση.

Επίσης θα μπορούσε κάποιος που το θέλει να γράψει κάποιες μικρές και χρήσιμες συμβουλές που αφορούν το επάγγελμά του και να βοηθήσει συγχωριανούς υιοθετώντας τες.

Η Σκάλα Πολιχνίτου

Α' ΜΕΡΟΣ
Γράφει ο ΤΑΣΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ενα από τα ξεχωριστά χαρακτηριστικά του ανθρώπου είναι η ενασχόληση του με το παρελθόν. Δεν του αρκεί το παρόν, όπως κάνουν όλα τα πλάσματα της γης, ούτε έστω και το μέλλον, που είναι λογικό να τον ενδιαφέρει, για τον προγραμματισμό της ζωής του, σαν λογικό ον που είναι. Θέλει να παίρνει φόρα για την εξόρμηση της ζωής του απ' το παρελθόν.

Ο παραπάνω προλογίσκος έγινε, για να δικαιολογήσει την περιέργειά μας για την ιστορία του τόπου μας και στην προκειμένη περίπτωση για τη Σκάλα μας. Σαν άνθρωποι, δεν μπορούμε να μη θέσουμε μερικά ερωτήματα, που ζητούν την απάντησή τους: Ήταν κατοικημένος ο χώρος αυτός από την αρχαιότητα; Υπήρχε οικισμός ή μόνο κάποιοι απάνεμος όρμος, που χρησίμευε για λιμάνι ψαράδων; Χρησιμοποιήθηκε και από τότε σαν εμπορικό λιμάνι; Τί γινόταν επί Βυζαντίου, τι επί πειρατείας, τι επί Τουρκοκρατίας; Τα βιομηχανικά κτήρια, που κείτονται σε ερείπια, από τότε υπάρχουν και ποιο ρόλο έπαιξαν στον τόπο; Τί μπορούν να μας πουν οι εμφανείς αρχαιότητες για την ιστορία του τόπου; Τέτοια και άλλα πολλά ερωτήματα θα μπορούσε να βάλει, όποιος δεν έχει κάνει διακοπή με το παρελθόν, επειδή πιστεύει ότι τέτοια διακοπή, δεν είναι ανθρώπινη ιδιότητα.

Η Σκάλα, πολύ περισσότερο από τον Πολιχνίτο, έχει στοιχεία που θα βοηθούσαν τον αρχαιολόγο και τον ιστορικό, να φέρει στο φως την ιστορία του τόπου μας. Δυστυχώς η αρχαιολογία, με εξαίρεση τον κάποτε διατελέσαντα έφορο αρχαιοτήτων της Λέσβου κ. Χαριτωνίδη, ο οποίος έριξε μια ματιά στις αρχαιότητές μας, δε βρήκε τον καιρό να ασχοληθεί σοβαρά με τον τόπο μας, θεωρώντας τον μια αμελητέα περίπτωση μπροστά στον όγκο του θαμμένου αρχαιολογικού υλικού της Ελλάδας. Τί να πρωτοανασκάψει κανείς σε τούτο τον τόπο, όταν όλες οι πέτρες του κι όλα τα χώματα του είναι ιστορικά μνημεία; Αυτό είναι μια αλήθεια, αλλά εμείς νοιαζόμαστε για τα δικά μας κι έχουμε υποχρέωση να το κάνουμε, πέραν απ' το καθαρά ανθρωπινό ενδιαφέρον.

Δεν έχω καμιά αρχαιολογική κατάρτιση, για να αποτολμήσω μια σχετική έρευνα, αλλά επειδή δε διαφαίνεται ελπίδα να ασχοληθεί κανείς με το θέμα αυτό, θα κάνω μια απόπειρα να αναφερθώ σε ενδείξεις, που με τη βοήθεια της λογικής κι όχι πραγματικών στοιχείων, το τονίζω, μπορούν να σκιαγραφήσουν την ιστορική πορεία της παραλίας του τόπου μας, όπως εγώ την αντιλαμβάνομαι. Μακάρι να βρεθούν οι ειδήμονες, που θα απορρίψουν ή θα συμπληρώσουν αυτή τη λογική.

Ήμουν μικρό παιδί, δωδεκάχρονος, όταν παρασυρμένος απ' τα σχεδόν παραμύθια του δασκάλου μου στο Δημοτικό, έγινα αρχαιολόγος στην Αγμαστιά, μαζεύοντας τα κεραμίδια σ' ένα χωράφι, που ακόμα και πάντα, τα πετράδια του θα είναι κεραμίδια. Η απορία μου ήταν, πού βρέθηκαν μέσα στα χωράφια τόσα κεραμίδια; Το ίδιο καλοκαίρι ξάνοιγαν ένα χωράφι στην Κουκβάγια, σχεδόν στον

ίδιο χώρο και έμεινα πάλι άφωνος με τα κεραμίδια, που έβγαζαν οι κασμάδες των εργατών απ' το χώμα. Μια μεγάλη περιοχή με κεραμίδια, που έλεγαν με πολύ εύγλωτο τρόπο πως κάποτε κατοικούσαν εκεί άνθρωποι κι είχαν πήλινα σκεύη, που έσπασαν κι άφησαν τα κομμάτια τους στο χώμα. Πότε όμως;

Τα χρόνια πέρασαν κι ήλθε ο Χ. Καρατζάνος να μας θίξει το θέμα με το βιβλίο του «Πολιχνιάτικα» και με στοιχεία, που πήρε απ' τον αρχαιολόγο Χαριτωνίδη, απ' το δικό μας Μίλητη Παρασκευαΐδη και με την αρωγή της δικής του λογικής, που τη στηρίξε σε σκόρπιες αναφορές σε αρχαία συγγράμματα. Το σημερινό τοπωνύμιο Αγμαστιά, δίπλα στην Αγία Παρασκευή, το ταύτισε με την αρχαία πόλη της Λέσβου, την Αγαμήδη, που αναφέρεται από αρχαίους συγγραφείς, δίχως να προσδιορίζεται η θέση της. Του Αγαμήδη εστία είπε πως ήταν ο αείμνηστος Χαρίλαος και πως ήταν προϊστορικός οικισμός, της ίδιας ίσως εποχής με τους οικισμούς τη Χαλατσιά στην Περιβόλα και τον μεγάλο του Κουρτήρ στο Σκαμιούδι. Τα χοντρά κεραμικά όστρακα επιβεβαιώνουν την άποψη αυτή. Όσο πιο χοντρά τόσο πιο παλιά.

Ο οικισμός, δίπλα στη σημερινή Σκάλα, δεν ήταν καθόλου μακριά απ' τη θάλασσα, με πλησιέστερο σημείο το σημερινό Σουλουμανέλ'. Σήμερα με λίγη καλή πρόθεση μπορούμε να επιστημόνουμε υπολείμματα προστατευτικού απ' το βορικό λιμενοβραχίονα, με ογκόλιθους στην παραλία και βυθισμένους κάτω απ' το νερό. Ήταν λοιπόν ένα λιμάνι σε ένα διαφορετικό τοπίο απ' το σημερινό, πριν τέσσερις χιλιάδες χρόνια. Οι μεγάλοι σεισμοί προξένησαν καταβυθίσεις της παραλίας όπως φαίνονται από τα κομμένα βράχια της ακτής. Οι προσχώσεις από το χείμαρρο που κατεβαίνει από τον Άγιο Λια, απ' το Σύλλακο και η επιβεβαιωμένη ανύψωση της θάλασσας διαμόρφωσαν το τοπίο, όπως το ξέρουμε σήμερα.

Αν κρίνουμε από την έκταση που είναι διασκορπισμένα τα όστρακα, ο οικισμός θα πρέπει να ήταν αξιόλογος. Το πως και γιατί έπαψε να υφίσταται είναι ένα ερώτημα, που έχει να κάνει με τις ίδιες αιτίες ίσως, που αφάνισαν όλες τις προϊστορικές πόλεις εκείνης της εποχής, όπως του οικισμού της Θερμής, της Πολιόχνης τη Λήμνου, του Κουρτήρ στο Σκαμιούδι, της Χαλατσιάς και της Αγμαστιάς της δικής μας. Η Αγμαστιά-Αγία Παρασκευή (είναι ονόματα που δίνουμε στον οικισμό, γιατί δεν ξέρουμε το πραγματικό αρχαίο όνομα του), ίσως να είχε και έναν άλλο λόγο, που εγκαταλείφθηκε. Ο Άγιος Λιας, στις υπώρειες του οποίου φιλοξενήθηκε, ήταν πάντα επιρρεπής στις κατολισθήσεις. Μη μπορώντας οι κάτοικοι να αντιμετωπίσουν τα σαθρά ασβεστολιθικά χώματα, εγκατέλειψαν τον οικισμό. Ναι αλλά πού πήγαν;

Αν ο οικισμός ήταν η Αγαμήδη, που χτίστηκε στον εποικισμό από τον Μάκαρα κι αν είναι σωστή η πληροφορία πως την ξαναέκτισαν εκ βάθρων οι επελθόντες μετά το τέλος του Τρωικού πολέμου Πελοποννήσιοι,

Βοιωτοί και Θεσσαλοί Αιολείς, τότε εξηγούνται τα ίχνη των δύο οικισμών, στην ίδια σχεδόν τοποθεσία, στην Κουκβάγια και στην Αγία Παρασκευή. Το 1826 π.χ. τοποθετείται ο εποικισμός της Λέσβου από τον Μάκαρα. Στο τελευταίο τέταρτο της δεύτερης π.χ. χιλιετίας ο εποικισμός των Αιολέων, οι οποίοι βρήκαν το νησί ακατοίκητο. Το «ακατοίκητο» πιθανόν να σήμαινε αραιοκατοικημένο, γιατί τότε πως να εξηγηθούν πελασγικές λέξεις και τοπωνύμια (Όλυμπος, Λάρσος) που έμειναν στη γλώσσα μας; Το πιο λογικό είναι να συγχωνεύτηκαν οι άνθρωποι και να έκαναν τους κατοίκους του νησιού, που ξέρουμε πια σαν Λέσβιους της προκλασσικής και κλασσικής εποχής.

Μετά τον Τρωικό πόλεμο ακολουθούν μερικοί σκοτεινοί αιώνες, που ούτε η μυθολογία, ούτε ο γραπτός λόγος μας λένε κάτι για τη ζωή στον ελλαδικό χώρο. Έτσι και στην περιοχή μας δε βρίσκουμε οικισμό της περιόδου αυτής και πρέπει να περιμένουμε τους προκλασσικούς χρόνους, για να μάθουμε για την Πυρραίων χώρα, που επεκτεινόταν από το μυχό του κόλπου μέχρι τα Βατερρά.

Και σ' αυτήν την εποχή όμως ούτε ιστορική αναφορά, ούτε ευρήματα έχουμε για οικισμό ή λιμάνι στη Σκάλα. Τα επόμενα ευρήματα πρέπει να τα τοποθετήσουμε μετά την καταστροφή της Πύρρας, το 231 π.Χ. από σεισμό και καταβύθιση. Οι κάτοικοι εγκαταλείποντες την κατεστραμμένη πόλη τους μετοίκησαν νοτιότερα κι έκαναν διάφορους οικισμούς, ένας από τους οποίους ίσως να ήταν και τ' Αρά, οπότε η Σκάλα θα έπαιζε το ρόλο λιμανιού.

Ο οικισμός Αρά, αφού δεν έχει ερευνηθεί από αρχαιολόγους, μόνο με τα ευρήματα και τη μεγάλη φαντασία μας μπορεί να γίνει κάπως κατανοητός. Ο Χ. Καρατζάνος μας πληροφορεί πως στο άνοιγμα πηγαδιού στο κτήμα του δασκάλου Π. Θεοδώρου, βρέθηκαν πήλινα σκεύη σε βάθος 5 μέτρων. Άλλα ευρήματα σ' άλλα σημεία βρίσκονταν σε βάθος 1,5 έως 2 μέτρα κι άλλα πάλι στην επιφάνεια. Αυτά όλα μας δείχνουν πως η περιοχή, όπως συνήθως συμβαίνει, είχε κατοικηθεί στρωματικά στο χρόνο. Ένας σεισμός κατέστρεψε τον οικισμό και οι προσχώσεις έκρυσαν τα ίχνη της καταστροφής. Ο τελευταίος οικισμός ίσως να έγινε μετά την καταστροφή της Πύρρας, στους ελληνιστικούς χρόνους και έφτασε στην ακμή του στην πρώιμη βυζαντινή περίοδο. Τούτο συμπεραίνεται από προχριστιανικά ευρήματα ελληνιστικής και ρωμαϊκής περιόδου και από παλαιοχριστιανικές βασιλικές εκκλησίες, που τα ίχνη τους βρίσκονται στην περιοχή. Είναι άγνωστο, όμως, για μας ο χρόνος, που καταστράφηκε ο οικισμός και εγκαταλείφθηκε οριστικά από τους κατοίκους του.

Ο Χ. Καρατζάνος το όνομα της περιοχής προσπαθεί να το δικαιολογήσει από τα ιερά, που είναι πράγματα πολλά. Ιερά-Αρά. Η ετυμολογηση ενός τοπωνυμίου έχει πάντα ιστορική αξία με ανυπέβλητα τις περισσότερες φορές εμπόδια, που δίνουν το δικαίωμα στους ευφάνταστους, να αναπτύξουν τις φαντασιακές ικανότητές τους. Ο ισχυρισμός αυτός θα αποδειχθεί αμέσως τώρα με την παρακάτω φαντασίωση:

Η λέξη «αρά» σημαίνει στην πρώτη της σημασία ευχή και στη συνέχεια ευχετήριο βωμό. Με την πάροδο του χρόνου έγινε ανάθεμα κι έφτασε κατάρα. Αφού λοιπόν στην περιοχή υπήρχαν προχριστιανικά ιερά, θα ήταν πολύ λογικό να υπήρχε και ευχετήριος βωμός με το όνομα Αρά. Η περιοχή ίσως ήταν προστατευμένη και να είχε μόνο μια πρόσβαση, μια πύλη, μια φλιά (παραστάδα της πόρτας, κατώφλι) που ήταν η σημερινή περιοχή Φλιά, η επίσημη πόρτα. Έτσι γίνεται μια νέα ετυμολογηση του τοπωνυμίου. (Η άλλη είναι από το ρήμα φλύω που σημαίνει αναβλύζον νερό). Υπήρχε και μια άλλη είσοδος- έξοδος, ανεπίσημη, η πόρτα της αυλής, της υπηρεσίας, η αυλόθυρα που σιγά-σιγά έγινε Απλοθύρα. Αχαλίνωτη φαντασία ή λογικό πλησίασμα ενός αφώτιστου παρελθόντος;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

Τα πάντα ασχολίαστα...

Αναδρομές... Τότε 1953 στη Σκάλα, ...το καλοκαίρι τέλειωνε. Έγινε και το πανηγύρι του Αη-Γιαννιού, ο Αύγουστος πάει ...και ένας φοιτητής-τότε, ετοιμαζόταν να επιστρέψει, μετανάστης, ...στη τσιμεντούπολη.

Και τώρα, 60 χρόνια μετά, ακόμα μετανάστης, ...αναλογιέμαι, ...μελαγχολώ, ...αναπολώ, και «πεζοτραγουδώ».

Η Ελπίς, Η ΣΚΑΛΑ ΜΑΣ

Μπροστά σου, καθρέφτη το γιαλό, τον Εύριπο, ζαφειρένιο γαλανό, και πίσω, πλάι, δεξιά-ζερβά βουνά μ' ελιές, ...σुकιές, κι αμπέλια καρπερά.

Ο ήλιος όταν πρωτοβγεί σε λούζει Νύφη Λυγερή και σ' ασημένι ολημερίς που από παντού ...να τον ιδείς μπορείς.

Για κτήμα σου έχεις τον γιαλό, που τον δουλεύουν νιάτα με τρεχαντήρια, τράτες, περάματα... κι άλλα σκαριά, και με τον γρίπο ...τον γραφικό ...απ' τη στεριά. -αλλά και με πεζόβολο κάποια δειλινά!!

Σωστή Αρχόντισσα ήσουν στα παλιά με φάμπρικες, εμπορικά, αρχοντικά ...τώρα ερειπωμένα...

με πανηγύρια, ...καφενέδες-μαγαζιά, ...με ταρσανά!... και τα βουνά, της Αλυκής μας, ...»ασπροντυμένα».

Και τώρα ... (μετανάστης ακόμα).... Σαν ν' ακούω ... Ύμνους ... Τραγούδια ... από παντού

Τραγούδια πονεμένα... Ποιός ξέρει ... ίσως ... αιτία κάποιου καημού Για όνειρα χαμένα ... μα όχι και ξεχασμένα.

ΣΚΑΛΑ ΜΑΣ, Ελπίδα μου ... Φίλος Σου Καρδιακός.

1/01/2013

ΝΥΦΙΔΑ BEACH HOTEL

ΜΥΡΣΙΝΗ ΣΑΒΒΑΔΕΛΛΗ

 ΝΥΦΙΔΑ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ - ΛΕΣΒΟΣ
 ΤΗΛ.: 22520 - 41841, 41764, 42266
 41 068, Fax: 22520 42266

ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ενοικιάζονται γκαρσονιέρες επιπλωμένες με όλες τις ανέσεις και τηλέφωνο Πάνω στο κύμα στη Σκάλα Πολιχνίτου. Περιβάλλον οικογενειακό Για τους συγχωριανούς ειδικές τιμές Τηλ.:(22520) 41061 - 42365

TABERNA «Ο ΣΠΥΡΟΣ»

(Σπύρος Τζιμής)

 ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ 143, ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ
 ΤΗΛ. 210 9630195

Γιαλούρης Γεώργιος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ-ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Αιματολογικό - Βιοχημικό - Ορμονολογικό - Ανοσολογικό - Καλλιέργειες - Ελεγχος γονιμότητας/στεριότητας - Προγεννητικός έλεγχος

 Μ. ΑΣΙΑΣ 18, ΗΡΑΚΛΕΙΑ (ΕΝΑΝΤΙ ΚΕΝΤΡΟΥ ΥΓΕΙΑΣ)
 ΤΗΛ. 23250 24522, ΚΙΝ. 6948 514963

Μαρία Π. Πανσεληνά

Ιατρός - Ακτινοδιαγνώστis

Διαγνωστικό εργαστήριο:
 • Υπέρηχοι σώματος • Triplex αγγείων
 • Ενδοσκοπικό u/s • u/s μαστού
 • Μέτρηση οστικής πυκνότητας
 • Ψηφιακή πανοραμική απεικόνιση

Καλλονή: Εμπορικό Κέντρο Βαμβουκλή (έναντι Κέντρου Υγείας)
 Τηλ/fax: 22530 22131, κιν.: 6972 509137

Αποκριές και Καθαρή Δευτέρα στη Σκάλα Πολιχνίτου

Γράφει ο ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΝΤΑΣ

Κάπως άκαιρα, αφού διανύουμε την πασχαλινή περίοδο, αποφάσισα να γράψω και καταγράψω τις αναμνήσεις μου, απ' την γιορταστική περίοδο της Αποκριάς και για κάποια απ' τα δρώμενα που ελάμβαναν χώρα στο χωριό μας, τις δεκαετίες 1940-1950 και ειδικότερα στην Σκάλα Πολιχνίτου, όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα.

Απλός κόσμος! Ταλαιπωρημένοι και κουρασμένοι άνθρωποι. Στερημένοι όλοι από υλικά αγαθά. Εύρισκαν την ευκαιρία κάνοντας το «αντέτ», στο όνομα δηλαδή του εθίμου, να ξεσκάσουν, να ξεδώσουν, να γελάσουν, μεταμορφωμένοι πολλές φορές με μουτζούρα απ' το τηγάνι ή με καμιά αρνίσια προβιά.

Όλη την εβδομάδα της Αποκριάς, μέχρι και την Καθαρή Δευτέρα, που η Σκάλα λόγω των θαλασσινών (αχινοί, χτένια, μύδια, καλόγνωμες, σουπιές, χταπόδια και καλαμάρια) είχε την τιμητική της. Κατέβαιναν απ' τον Πολιχνίτο, αλλά και απ' το Λισβόρι και ιδίως

απ' τα Βασιλικά, πολλές οικογένειες για να διασκεδάσουν. Τότε ήταν που, κάποιος απ' τους ντόπιους Σκαλιώτες, μεταμφιεσμένοι ή μουτζουρωμένοι, σκορπούσαν τα γέλια με τα καμωμάτα τους. Μουσικές έπαιζαν και ξαναέπαιζαν μπροστά ή μέσα στα καφενεία, ανάλογα με τον καιρό, τα τραγούδια της Αποκριάς. «Μηλιά, μωρέ μηλιά μου πού'σαι στο γκρεμό, μηλιά μου πού'σαι στο γκρεμό με μήλα φορτωμένη, τα μήλα σου ληπίστηκα μα το γκρεμό φοβούμι...» και το «η κλώσσα τα πουλιά δε τά'βγαλει σουστά... Κλώσσα μ' του κακνίς δε στό'πιασει κανείς, μόνου γω θα σι του πιάσου τσι θα σι του ξιμαλιάσου. Τσ' ένας πιτινός μιάλους τσι τρανός, μας την πλάκουσι τη κλώσσα μπρος τ' παπά τσ' Μτζούρη τη μπόρτα». Ακόμα έπαιζαν το «πως του τρίβιν του πιτέρ' του διαβόλ' γι καλουγέρ'» και το «Χόριφι αράπη, δεν έχου κέφι, χόρεψι καλύτερα α σι δώσου πίτιρα».

Ο πιο ωραίος τύπος, χαρισματικός ηθοποιός, θάλεγε κανείς, πραγματικό πηγαίο κωμικό ταλέντο ήταν ο αείμνηστος Χρήστος Διαμαντάρας. Λιμενεργάτης στο λιμάνι της Σκάλας αλλά και ψαράς. Μουτζουρωνόταν κι έκανε την αραπίνα ή τον αράπη. Ήταν τόσο αρμονικός, αλλά και αστείος οι κινήσεις και οι κουβέντες του, που έκανε τον κόσμο να ξεκαρδίζεται απ' τα γέλια. Τούτος όμως μουτζουρωνόταν και πλυνόταν μόνος του, δεν έδινε το δικαίωμα σ' άλλους να τον περιπαίζουν. Ήξερε μέχρι πού έφταναν τα όρια της δικής του πλάκας και ήλεγχε τις πράξεις του, όσο πιστό και αν είχε πιεί. Ενώ ένας άλλος βρακάς απ' τον Πολιχνίτο, ο «Κατουράς», που κατέβαινε κι αυτός στη Σκάλα και τον πασάλειβαν με τηγανομουτζούρα οι συμπότες του, πήγαινε στη γριά του μισοπλυμένος-μισομουτζουρωμένος. «Ελα βρε ξ'τιανέ να σι βράσου μουμάτ' νιρό να ξιμτζουρώ(ι)ς ντ μούρ'σ» του έλεγε η γριά του. Κι αυτός απαντούσε: «Ε ξέρ'ς μουρή γ(ι)ναίκα πως χόνια που δε λειώνιν περιμένιν τσ' άλλα να πέσιν; Ε, γι' αυτό ε ντ καλουπλούνου τσ' μούρη μ', γιατί αύριγιοι πάλι θα μι ξαναμτζουρώσιν».

Ο Διαμαντάρας λοιπόν, μέσα στα πλαίσια της αποκριάτικης γιορτής, παρουσίαζε και ένα ξεκαρδιστικό σκετς, που μάλλον δικής του έμπνευσης ήταν. Αλλάζοντας τη φωνή του με απόλυτη επιτυχία, παρουσίαζε έναν παπά-πνευματικό τον παπαΜανώλη, που τον καλούσαν να εξομολογήσει. «Βρε, παπαΜανώλη... «Ντα διάβολο τον θέλεις τον παπαΜανώλη;» «Ηλθε

για γριά γριούλα για να εξομολογηθεί να σου πει τα κρίματά της, ίσως και συγχωρεθεί». «Πες της να φύγει απ' εμπρός μου ο εχθρός της ψυχής και του σώματός μου, και εγώ τέτοιες γριούλες δεν τις εξομολογώ». «Βρε παπαΜανώλη ήλθε μία μικρή-μικρούλα για να εξομολογηθεί, να σου πει τα κρίματά της, ίσως και συγχωρεθεί». «Πες της να τρέξει εμπρός μου η χαρά της ψυχής και του σώματός μου, γιατί εγώ μόνο μικρούλες ξέρω να εξομολογώ». «Με αγάπησ' ένας νέος, τον αγάπησα κι εγώ, με εφίλησε εκείνος, τον εφίλησα κι εγώ», εξομολογείται η μικρούλα, κι ο εξομολογός: «Το φιλή δεν είναι κρίμα, είναι πράμα ιερό, ως κι εγώ θα σε φιλήσω πού'μαι και πνευματικός». «Μη με κάνεις και φωνάζω και μ' ακούσει η γειτονιά, θα το πούνε στο Δεσπότη να σου κόψει τα μαλλιά». «Πριν το μάθει ο Δεσπότης και μου κόψει τα μαλλιά, θα σε πάω να κρυφτούμε στον απάνω μαχαλά».

Όμως και η αξέχαστη θειά Αθηνά, η Καρπέταινα, που ήταν κανδηλανάφτρα στον Άγιο Γιάννη στη Σκάλα, ήταν κι αυτή -Θεός σχωρέστη- μια πανέξυπνη γριούλα. Συγχρόνως όμως ήταν και πολύ αστεία, ετοιμόλογη και αξιαγάπητη από μικρούς και μεγάλους. Παρίστανε πολλές φορές την αφελή και αυτοί που δεν την ήξεραν πίστευαν πως, όχι μόνο αφελής αλλά και πνευματικά καθυστερημένη ήταν. Λέγεται πως στην Αθήνα, που είχε πάει με τη βράκα της, να δει τα παιδιά και τα εγγόνια της, την ώρα που έμπαινε σ' ένα τραμ, άφησε έξω απ' την πόρτα τις παντόφλες της και όλοι νόμισαν πως τό'κανε από συνήθεια, όπως όταν έμπαινε σε κάποιο σαλόνι. Όλοι έτρεξαν να προλάβουν να πάρουν τις παντόφλες μη ξεκινήσει το τραμ και μείνουν απ' έξω, κι αυτή είχε σκάσει στα γέλια, που μπόρεσε και υποκρίθηκε την αφελή και που όλοι αυτοί την πίστεψαν.

Μια άλλη φορά, πλησίασε σε μια βιτρίνα, όπου ένας κούκλος ντυμένος, κρατούσε ένα ωραίο κεφαλομόνηλο. «Πόσα του δίν(ι)ς του τσιμπέρ' βρε;» ρωτάει τον κούκλο. Και ενώ παραμένει για λίγο αναπάντητη, συνεχίζει: «Μη μλεις τσι θα σι πάρου ντ' λαλιά σ'. Αντι βρε, ψουμιά στου μοναστήρ'. Σα νέχ(ι) του πουρτουφόλι μ' παράδις, του παίρνου τσι απ' αλλού». Οι παριστάμενοι, και ιδίως οι δικοί της που τη συνόδευαν, έσκασαν στα γέλια, όπως ήταν φυσικό, αλλά και η ίδια που σκηνοθέτησε τη σκηνή, γέλασε με την καρδιά της, που μπόρεσε να ξεγελάσει τους αφελείς Αθηναίους, που αφελή την ίδια εθεώρησαν.

Η γιαγιά Αθηνά λοιπόν, τις ημέρες της Αποκριάς στη Σκάλα Πολιχνίτου, σκεπασμένη με μια χρωματιστή κουβέρτα, σαν δήθεν ιερατικό άμφιο. Με ένα κομμάτι αρνίσια προβιά στη μούρη της για γένια και με ένα σκελετό γυαλιών, χωρίς τζάμια, στα μάτια της, κρατώντας ένα μπακαλοτέφτερο για ευαγγέλιο, ανέβαινε σ' ένα τραπέζι μέσα στο καφενείο, γιατί ήταν και μικροκαμωμένη, και άρχιζε: «Τον καιρόν εκείνον η μάνα μου μ' έκανε μια βρακοζώνα για να μην πέφτε το βρακί μου και φαίνεται η κοκόνια μου. Η βρακοζώνα όμως έσπασε και φάνηκε η κοκόνια μου. Την είδαν οι λεύτερες και τρομάξανε. Γιατί λεύτερες τρομάξατε; Γιατί πρώτη φορά την είδαμε και ακόμα δεν την απασκάσαμε. Την είδαν οι παντρεμένες και γελάσανε. Γιατί παντρεμένες γελάσατε; Γιατί ακόμα δεν την χορτάσαμε. Την είδα όμως και οι χήρες και κλάψανε. Γιατί χήρες εκλάψατε; Γιατί την είχαμε και προτού την χορτάσουμε, την χάσαμε».

Κι άλλα πολλά, από άλλους, αδιάντροπα όμως, λεγόντουσαν, που παρά το γεγονός ότι είναι καταγεγραμμένα, φρονούμε ότι δεν είναι σωστό να τα μεταφέρουμε σ' ένα σοβαρό έντυπο, που διαβάζεται και από μικρά παιδιά.

Πάντως το γλέντι κρατούσε επί αρκετές μέρες στη Σκάλα, με αποκορύφωμα φαγοποτιού αυτό της Καθαρής Δευτέρας. Ο κόσμος παρόλα τα προβλήματα οικονομικής στενότητας, που είχε και τότε όπως και σήμερα, είχε σύμπνοια, είχε αγάπη ο ένας για τον άλλο. Δεν έψαχναν να βρουν σημείο αντιλεγόμενο για να παρεξηγηθούν και να χαλάσουν το κέφι τους. Ήτιναι όχι για να κάνουν ζημιά, αλλά για να διασκεδάσουν και να ξεχαστούν.

Εκτιμούσαν τον αστείο άνθρωπο. Τον συμπαθούσαν. Δεν τον κορόιδευαν, αλλά του έδειχναν αγάπη και σεβασμό. Εξαγόραζαν τον καιρό τους, όσο πιο ευχάριστα γινόταν και ο ένας συμπαραστέκονταν στον άλλο, στην ανάγκη του.

Άμποτε και σήμερα που απάτριδες, ανίκανοι και σκάρτοι ηγήτορες μας, έφεραν την Πατρίδα μας σε τέτοιο μαρασμό και προπαντός ηθικό ξεπεσμό, να μπορέσουμε να ξαναφέρουμε στις σχέσεις μας, εκείνες τις χάρες του Διαμαντάρα και της Καρπέταινας και να ξαναζήσουμε τις χαρές, που έστω και μέσα σε στερήσεις, έζησαν οι ολιγαρκείς αλλά με ψηλά το κεφάλι και καθαρό το κούτελο πατεράδες μας.

Μαρούσι, Μάιος 2013

Στον Ήλιο τον Μετανάστη

Ήλιε μου χρυσοστόλιστε τον σύμπαντος καμάρι χρυσάφι είν' τα μαλλάκια σου και με περίσσια χάρη. Δάση, λιβάδια, θάλασσες μ' αγάπη τα ζεσταίνεις λιώνεις τα χιόνια απ' τα βουνά τη φύση σου μαγεύεις.

Ήλιε μου μετανάστη μου πάρε με συ μαζί σου στα ξωτικά ταξίδια σου σύντροφος θα γενώ κι ατέλειωτα κι αχόρταγα το σύμπαν θ' αγναντεύω δε θα φοβάμαι τ' άγρια πελάγη σαν περνώ.

Θέλω μαζί σου ήλιε μου τον ουρανό να σχίσω κι όπως σφιχτά θα με κρατάς μες τη θερμή αγκαλιά σου να δω τον κόσμο τ' όνειρο και της ζωής τη φλέβα να δω το γέρο Όλυμπο και να τον χαιρετίσω.

Κι όταν θα έχω κουραστεί τότε κατέβασέ με να σε θωρώ τ' απόβραδο πέρα να βασιλεύεις.

Να χάνεσαι στις μάνας σου της δύσης την αγκάλη μα να κρατώ το δάκρυ μου στο χόμα να μην πέσει αφού ξανά με την αυγή δικός μου θα'σαι πάλι.

ΜΑΡΙΑ ΛΕΟΝΤΗ-ΑΤΣΙΚΜΠΑΣΗ

ΑΞΕΧΑΣΤΟΙ ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΕΣ

Η θεια ... του Γουργούλ' (Η Γεωργία)

Όπως όλοι γνωρίζουμε, υπήρχε εποχή που αποκλειστική πηγή πλούτου στο χωριό μας και γενικότερα στο νησί, ήταν το λάδι. Τυχεροί και παραλήδες αυτοί που είχαν τα μεγάλα «λουτόπια» και λιγότερο ευκατάστατοι αυτοί που είχαν ένα-δυο «χουραφέλια».

Ανάμεσα στους τελευταίους και η θεια του Γουργούλ'. Το λάδι της χρονιάς το εξασφάλιζαν. Είχαν δυο «παρτσάδελια», ένα στα Κουζόνια κι ένα στ' Αποδούλια και με το «μπαστάκ» - να είναι καλά ούλους ι κόσμους- το κούπι γέμιζε.

Τα ραδκέλια, πάλι, ένι λείπαν απ' του τραπέζ' μέχρι του Μάιου που ...μαλλιάζαν. Δόξα τω Θεώ.

Τα πράγματα άρχισαν να δυσκολεύουν όταν η εγγονή μεγάλωσε. Τα χρόνια εκείνα, αν η κοπέλα περνούσε τα είκοσι πέντε, ήταν στο ράφι, γεροντοκόρη. Η γιαγιά, της είχε ιδιαίτερη αδυναμία, γιατί έφερε το όνομά της.

Μπορεί η Γιωργίτσα να μην είχε πλούτη, είχε όμως καλή καρδιά και ήταν και νοικοκυρούλα. Έτσι βρέθηκε ένας γαμπρός από το Λισβόρι. Εκτίμησε τα προσόντα της και:

- Θα την πάρω, είπε, ας είναι καλά τα δυο μ' μπράτσα. Θα πιράσουμε του ψεύτ' του κόσμου.

Έφτασε η βραδιά του αρραβώνα. Στο σπίτι χαρές, πανηγύρια και ετοιμασίες.

Ξημέρωσε η μέρα και βγήκε η γιαγιά στη βρύση, στου νιμπέτ.

Η χαρά της απερίγραπτη! Το πρόσωπό της έλαμπε! Οι γειτόνισσες - γνωρίζοντας την οικονομική κατάσταση της οικογένειας - άρχισαν να ξερωτάνε, χασκογελώντας και κλείνοντας το μάτι η μια στην άλλη.

- Καλουρίζκα, ω θειά! Ε, τίλιγα τα πιράσατι χτες;

Η γιαγιά το έπιασε ...το υπονοούμενο. «Τώρα θα σας δείξω γω, διαβόλ' καρκαξίς!» είπαι από μέσα της. Καμαρώνοντας, άρχισε να λείει φωναχτά:

- Μια χαρά του αξιώσαμι του Γιωργιπέλ'. Φαγιά! Φαγιά! Να φα ι κόσμου τσι ι ντουινιάς. Καλούδια! να φα ένα ασκέρ'!

και άρχισε να τα απαριθμεί:
- Χαψιά βραστά, χαψιά τγαντά, χαψιά ψτά, χαψιά πλακί!...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ-ΝΙΚΕΛΛΗ

SUNDAY'S GASTRONOMY CATERING

Χαρίλαος Κατρακάζας
Executive Chef

Κινητό: 694488536

ΑΦΟΙ ΣΤΕΝΙΩΤΗ Ο.Ε. - Ίωλκού & Μαγνησίας 51

Αχαρνές, Τ.Κ. 136 71

Τηλ: 210 8540444, 210 2448707

Φαξ: 210 8540434

e-mail: sundayscatering@gmail.com

Ιστοσελίδα: http://www.sundayscatering.gr

Αχείμαστος Κωνσταντίνος
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
UNIVERSITA LA SAPIENZA DI ROMA
8ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 13, ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ. 22510 22423, 6972829486
e-mail: acheimastos@teemail.gr

ΜΑΡΙΝΑ Θ. ΤΟΥΝΤΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πτυχιούχος Νομικής Σχολής
Πανεπιστημίου Αθηνών
Σουφλίου 9, Αθήνα, Τ.Κ. 11527
ΤΗΛ: 210 7708451, ΚΙΝ: 6972 892918
e-mail: marinatounta@yahoo.gr

Ηλίας Ι. Τσολάκης
Ειδικός Καρδιολόγος
Διδάκτωρ Ιατρ. Σχολής Παν. Αθηνών
Επιμελητής Β' & Γ' Καρδιολογικής Κλιν.
ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ :
ΔΙΣΤΟΜΟΥ 5-7, ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΗΛ. 210 6198100 εσωτ.2597, 210
6862157, Κιν.: 6944 269977

ΚΕΝΤΡΟ ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ
& ΥΠΕΡΗΧΩΝ
Γ. Βουμβάκης - Π. Χαχάλης
(8-12 π.μ. - 5-8.30 μ.μ.)
Π. Τσαλδάρη 19 & Καλαμών 1
Περιστερί, Τηλ.: 210 57.55.444

Αισθητικές Δοκονομαστικές
Λεύκανση Δοντίων
ΠΕΛΗ Γ. ΓΕΩΡΓΗ D.M.D
Αισθητική Οδοντιατρική
Tufts University of Boston USA
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ 26, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΗΛ. 210 6913631

• Μελέτες • Επιβλέψεις Οικοδομών
ΣΤΕΛΛΑ Γ. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ
Διπλ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Αποφ. Πανεπιστημίου Πατρών
ΑΝΩ ΧΑΛΙΚΑΣ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλ. 22510 48021, Κιν. 6942 971844

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
Δερματολόγος - Αφροδισιολόγος
τ. ιατρός Νοσ. Α. Συγγρός
ΔΙΑΘΕΡΜΟΠΗΕΙΑ - ΧΗΜΙΚΑ PEELING
Μεγ. Αλεξάνδρου 10 - Δάφνη - Πλ. Καλογήρων
Τηλ. Ιατρ. 2109765200, Οικ. 210 9352363
Κιν. 6936 735600 - ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΑΛΙΚΗ ΤΖΙΜΑ - ΚΑΤΑΤΡΙΩΤΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ιπποκράτους & Καλλιδρομίου 6,
Αθήνα 114 72.
Τηλ. 210 33303151, 33990041-2,
Fax:2103303171 • Κιν. 6974430581

Ταξιδεύοντας με τον Σύλλογό μας

4ήμερη Εκδρομή στις Σέρρες

(23 έως 26 Μαρτίου 2013)

Της ΜΑΙΡΗΣ ΜΟΥΖΑ-ΧΙΩΤΟΥ

Το σκεπτόμασταν καιρό, απαιτούσε όμως μέρες για να πραγματοποιηθεί. Τελικά το αποφασίσαμε: ένα τετραήμερο στις Σέρρες, στις 25 Μαρτίου. Μια περιοχή της χώρας μας πλούσια σε ιστορία και με την εύφορη κοιλάδα της να βοηθάει στην οικονομική και την πολιτιστική ανάπτυξη της.

Σάββατο πρωί από την γνωστή θέση στην πλατεία Λαυρίου, ξεκινήσαμε για τη Βόρεια Ελλάδα. Μέσα από στάσεις για καφέ, φαγητό και ένα προσκύνημα στον Άγιο Δημήτρη στη Θεσσαλονίκη, φτάσαμε αργά το απόγευμα σ' ένα άνετο και ωραίο ξενοδοχείο, λίγο έξω από τις Σέρρες.

Το βράδυ μείναμε στο ξενοδοχείο για δείπνο και κατά τη συνήθειά μας ρίξαμε κι ένα χορό, έτσι να μας βρίσκεται...

Το πρωί της Κυριακής, ξεκούραστοι και ορεξάτοι, ξεκινήσαμε για τα σύνορα με τη Βουλγαρία, να επισκεφτούμε το οχυρό Ρούπελ.

Το όνομα, πολλοί πιστεύαμε ότι δεν είναι ελληνικό. Μάθαμε λοιπόν ότι εκεί κοντά βρίσκεται ο αρχαίο Ρουπέλι, που έδωσε το όνομά του στο οχυρό.

Από την κορυφή του λόφου βλέπουμε τα σύνορα με τη Βουλγαρία, από όπου στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι γερμανικές στρατιωτικές δυνάμεις προσπάθησαν να μπουν στην Ελλάδα, αφού η Βουλγαρία ήταν τότε σύμμαχός τους και ζητούσε έξοδο προς το Αιγαίο.

Για την ιστορία του οχυρού και την αντίσταση μιας χούφτας Ελλήνων που τα έβαλαν με τη γερμανική στρατιά, μας διηγήθηκε με απλά αλλά σωστά ελληνικά ο στρατιώτης Παναγιώτης Φιλανδριανός, που πιστεύουμε ότι όταν θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές, θα έχει απολυθεί και του ευχόμαστε καλός πολίτης.

Η επίθεση των Γερμανών ξεκίνησε την 1η Απριλίου του 1941 και κράτησε μέχρι την 10η Απριλίου, όταν έγινε η παράδοση του οχυρού αφού οι Γερμανοί ήταν ήδη στη Θεσσαλονίκη.

Ο Γερμανός διοικητής συνεχάρη τον Έλληνα διοικητή και θαύμασε την ηρωική αντίσταση των Ελλήνων ενώ παρέταξε το γερμανικό στρατιωτικό τμήμα για απόδοση τιμών. Η φωτογραφία αυτή βρίσκεται κρεμασμένη ανάμεσα σε άλλες που κοσμούν τους τοίχους των στοών που λειτουργεί και σαν Μουσείο.

Ήταν τόσο όμορφη η διήγηση του Παναγιώτη, που πραγματικά δεν θέλαμε να τελειώσει. Την απορία μας πώς ένας απλός στρατιώτης μπορεί να διηγείται την ιστορία τόσο καλά, μάς την έλυσε εκείνος όταν μας είπε ότι είναι καθηγητής φιλόλογος.

ΟΧΥΡΟ ΡΟΥΠΕΛ

Η επίσκεψη αυτή τέλειωσε με πολλές φωτογραφίες και αναμνηστικά.

Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε την Λίμνη Κερκίνη. Στο κέντρο ενημέρωσης πληροφορηθήκαμε πως δημιουργήθηκε το 1932 όταν έγινε το φράγμα για να συγκρατεί τα νερά του Στρυμόνα. Αργότερα χρησιμοποιήθηκε για αποθήκευση νερού, για την άρδευση του κάμπου των Σερρών. Μέλος της ΡΑΜΣΑΡ, αποτελεί έναν πολύ σπουδαίο υδροβιότοπο. Την πλούσια βλάστηση, την παρουσία εκατοντάδων ειδών πουλιών και την πλούσια ιχθυοπανίδα, είχαμε την ευκαιρία να δούμε από κοντά όταν επιβιβάστηκαμε στις βάρκες για μια βόλτα στη λίμνη.

Αργότερα επισκεφτήκαμε ένα γραφικό χωριό, την Άνω Πυρραία που πήγαμε για φαγητό και περίπατο.

Πενήντα χιλιόμετρα από τις Σέρρες και με κατεύθυνση προς τη Δράμα, στη θέση Πετρωτό, βρίσκεται το Σπήλαιο της Αλιστράτης. Οι υπερχυλές οροφές, οι υπερμεγεθείς σταλακτίτες, ένας σπανιότατος μικρόκοσμος από εκκεντρίτες, που είναι σταλακτίτες που αναπτύσσονται προς διάφορες κατευθύνσεις, κάνουν το σπήλαιο μοναδικό στο είδος, ένα από τα ωραιότερα και με-

γαλύτερα της Ευρώπης.

Για πρώτη φορά εξερευνήθηκε από ομάδα σπηλαιολόγων το 1975 και το 1998 -μετά από πολύχρονη προσπάθεια- έγιναν τα εγκαίνιά του.

Μετά την επίσκεψη στο σπήλαιο, πήγαμε να θαυμάσουμε το φαράγγι του ποταμού Αγγίτη, επιβιβαζόμενοι σ' ένα τρενάκι. Έχει μήκος 15 χλμ και βάθος που φτάνει τα 80 με 100 μέτρα. Προσφέρεται για πεζοπορία και αναρρίχηση και οι «μυιάνδρου» που σχηματίζονται κατά μήκος της ροής του ποταμού, προσφέρονται για ράφτινγκ -οι νέες προτάσεις εναλλακτικού τουρισμού.

Το μεσημέρι πήγαμε για φαγητό στη Δράμα, στις πηγές της Αγίας Βαρβάρας, ένα καταπληκτικό πάρκο με πεντακάθαρα νερά. Μέσα στα νερά διακρίνονται τα θεμέλια ενός κτίσματος που ο θρύλος λέει ότι είναι τα ερείπια της εκκλησίας της Αγίας Βαρβάρας, από τα οποία ανέβλυσε νερό όταν οι Τούρκοι την γκρέμισαν για να κτίσουν τζαμί.

Γυρνώντας στις Σέρρες κάναμε μια βόλτα στην πόλη.

Το πρωί της τελευταίας μέρας ξεναγηθήκαμε στο αρχαιολογικό μουσείο της πόλης που στεγάζεται στο «Μπεζεστένι», την παλαιά κλειστή αγορά.

Αλλά όλα τα ωραία πράγματα έχουν ένα τέλος και εμείς σιγά σιγά αρχίσαμε την κάθοδο προς την Αθήνα. Ήταν πραγματικά μια αλησμόνητη εμπειρία που τη χαρήκαμε, όπως χαιρόμαστε κάθε φορά που γνωρίζουμε ένα κομμάτι της πατρίδας μας. Μπο-

ΣΠΗΛΑΙΟ ΑΛΙΣΤΡΑΤΗΣ

ρεί να μην είμαστε περιπατητικός ή φυσιολατρικός σύλλογος, είμαστε όμως λάτρεις της πατρίδας μας και το δείχνουμε σε κάθε ευκαιρία.

Ευχαριστούμε για μια ακόμη φορά την αρχηγό μας, την Μαίρη Κατρακάζα για την άρτια - όπως πάντα- διοργάνωση.

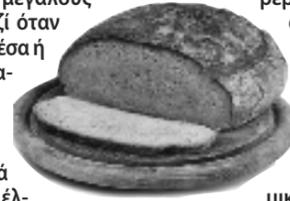
Ο σεφ μας προτείνει

Το παραδοσιακό ψωμί

Ο Πολιχνίτος πάντα φημιζόταν για το καλό ψωμί που έφτιαχνε η κάθε νοικοκυρά στο σπίτι της. Όλα τα σπία είχαν φούρνο στην αυλή τους, μερικοί φούρνοι ήταν πολύ μεγάλοι και χωρούσαν γύρω στα δέκα ψωμιά. Αυτούς τους μεγάλους τους άναβε όλη η γειτονιά μαζί όταν ήθελαν να βάλουν τα κισκία μέσα ή την Λαμπροδευτέρα για το Πασσαλιότικο γεμιστό αρνί.

Ο φούρνος εκείνες τις παλιές εποχές ήταν απαραίτητο νοικοκυριό για το κάθε σπίτι. Πολλά προξενιά χάλασαν εξ αιτίας της ελλείψης του φούρνου. Η πεθερά (μητέρα του γαμπρού) απαιτούσε να υπάρχει φούρνος στο σπίτι της γύφης και μάλιστα τον ήθελε καινούργιο αν έβλεπε ότι δεν ήταν σε καλή κατάσταση.

Τα περισσότερα σπία είχαν δικό τους σιτάρι οι μύλοι στην αρχή και οι αλευρομηχανές αργότερα άλεθαν συνέχεια και κάλυπταν τις ανάγκες όλων των νοικοκυριών. Υπήρχαν

αρκετοί μύλοι, αλλά και οι μηχανές δεν ήταν λίγες.

Ας δούμε τώρα πώς έφτιαχναν το όμορφο ψωμί. Χρησιμοποιούσαν προζύμι που το έπιαναν στην αρχή με νερό από βρασμένα ρεβύθια ή με το νερό του αγιασμού που έπιαιναν στη γιορτή του Σταυρού στις 14 Σεπτεμβρίου προσθέτοντας λίγο λάδι και σκεπάζοντάς το με κληματόφυλλα. Με το αγιασμένο νερό έφτιαχναν μια πολύ μικρή πιτούλα με αλεύρι, την άφηναν να φουσκώσει σκεπασμένη σε ζεστό μέρος. Μόλις φούσκωνε, τη διπλασίαζαν με ζεστό νερό στο οποίο έριχναν πάλι λίγες σταγόνες αγιασμού και πάλι άφηναν να ανέβει και να διπλασιαστεί.

Αυτό γινόταν τουλάχιστον τέσσερις φορές για να φθάσουν στην ποσότητα που ήθελαν και το φύλαγαν σε πήλινο σκεύος σε δροσερό μέρος.

Παρασκευή του ψωμιού-ψήσιμο

1ο Στάδιο

Επειδή ήθελαν να φτιάξουν αρκετά ψωμιά, χρειάζονταν να μεγαλώσουν το προζύμι που κρατούσαν. Ζέσταιναν το νερό, διέλυαν μέσα το προζύμι, έβαζαν μισό κοφτό κουταλάκι αλάτι και έριχναν ανάλογο αλεύρι μέχρι να γίνει ζύμη σφιχτή και να απορροφήσει όλο το νερό.

Είχαν τότε ένα ποτήρι ζεστό νερό και έριχναν στη ζύμη κολυμπώντας την με τις ανάλογες κινήσεις των χεριών μέχρι να γίνει ελαστική. Έριχναν αλεύρι γύρω-γύρω και στην επιφάνεια έκαναν ένα σταυρό στη μέση. Τη σκέπαζαν με πετσέτα και κουβέρτα μέχρι να φουσκώσει. Συνήθως τα έφτιαχναν αργά το βράδυ πριν κοιμηθούν και την αυγή πολύ πρωί έμπαιναν στη σκάφη να ζυμώσουν. Ανάλογα με τον αριθμό των ψωμιών ήταν και το προζύμι. Αυτό το κανόνιζε η κάθε νοικοκυρά.

2ο Στάδιο

Έπιαναν το ανεβασμένο προζύμι για να ζυμώσουν με την εξής αναλογία για ένα κανονικό ψωμί:

- 1 μικρό προζύμι
- 2,5 ποτήρια ζεστό νερό
- 6 ποτήρια αλεύρι
- 1 μισό κοφτό κουταλάκι αλάτι και αλεύρι για το πλάσιμο.

Διαλύουμε το προζύμι στο ζεστό νερό και το αλάτι μαζί. Ρίχνουμε όλο το αλεύρι να γίνει η ζύμη μα σφιχτή. Παίρνουμε μετά το ζεστό νερό για να κολυμπήσουμε τη ζύμη μας όπως περιγράψαμε πιο πάνω. Το κάθε αλεύρι έχει διαφορετική συμπεριφορά ως προς το νερό του κολυμπήματος, άλλα θέλουν περισσότερο νερό και άλλα λιγότερο γι' αυτό χρειάζεται να το έχουμε υπόψιν μας κι αν δούμε ότι χρειάζεται, προσθέτουμε λίγο παραπάνω, μέχρι να δούμε ότι η ζύμη μας γίνεται ομογενοποιημένη και ελαστική. (Αυτή είναι η μαστοριά του ψωμιού και με την επανάληψη το πετυχαίνουμε).

3ο Στάδιο

Ρίχνουμε αλεύρι στον πάγκο, το πλάθουμε το ζυμάρι με τις παλάμες μας γυρίζοντάς το κυκλικά και βάζουμε σε πετσέτα που την έχουμε βάλει μέσα σε λεκάνη κατάλληλη. Το σκεπάζουμε και το βάζουμε να ανέβει σε ζεστό μέρος (προθέρμανση κουζίνας).

Οι γυναίκες παλιά ζύμωναν πολλά ψωμιά στη σκάφη του ζυμώματος και τα έβαζαν μετά στην πινακωτή που είχε τα χωρίσματα για κάθε ψωμί και τα σκέπαζαν με ζεστή κουβέρτα μέχρι να ανέβουν. Μόλις περνούσε

μισή ώρα περίπου από το ζύμμα ειδικά την καλοκαιρινή περίοδο αυτά "έδειχναν" όπως έλεγαν (η ζύμη έκανε μικρές αυλακίτσες δείγμα ότι ήταν έτοιμη). Μόλις το έβλεπαν αυτό το σημάδι πήγαιναν να ανάψουν το φούρνο που ήθελε μισή ώρα για να ετοιμασθεί.

Καταπιάνουμε στην αρχή με προσανάματα και στη συνέχεια έριχναν λινόκλαδα ξερά που τα είχαν φάει οι κασικές ή αστιβιές ξερές.

Σήμερα ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 200° C στον αέρα και μόλις βάζουμε τα ψωμιά μέσα, χαμηλώνουμε στους 170 με 180 βαθμούς. Το ανεβασμένο ψωμί το αναποδογυρίζουμε μέσα σε ζεστό ταψί. Αν θέλουμε, μπορούμε να βάλουμε κατευθείαν το ψωμί σε ζεστό και λαδωμένο ταψί.

Οι νοικοκυρές του χωριού μας έκαναν και την μοναδική ψωμόπιτα, κόβοντας ένα μικρό κομμάτι ζύμης το έπλαθαν και στο τέλος έριχναν σησάμι και μαύρη μυρωδιά (γλυκάνισο) και την έβαζαν σε πετσέτα μέσα σε λεκανίτσα ή πιάτο. Τις φούρνιζαν πριν τα ψωμιά γιατί ήθελαν λιγότερη ώρα ψησίματος (μισή ώρα). Έριχναν αλεύρι στο φτυάρι αναποδογυρίζαν τη ν ανεβασμένη πίτα και την έριχναν με το φτυάρι στο μπροστινό μέρος του φούρνου. Μόλις την έβγαζαν την έτρωγαν ζεστή με τυρί ή γεμιστή με δικό τους βούτυρο και ζάχαρη ή ακόμα και με λάδι.

Αξέχαστες γεύσεις που θα χαθούν αν δεν τις διατηρήσουμε εμείς και να τις μεταφέρουμε στις νεότερες γενιές. Η νοικοκυρά κουρασμένη από το πρωινό ζύπνημα, το ζύμμα και το άναμμα του φούρνου μόλις έβγαζε την πίτα και φούρνιζε τα ψωμιά έκλεινε το φούρνο και καθόταν στο σοφρά (χαμηλό τραπέζι που έπλαθαν τα ψωμιά) έκοβε την πίτα σε τριγωνικά κομμάτια, την ετοιμάζε έδινε πρώτα στα παιδιά και μετά έτρωγε και η ίδια.

Αξέχαστες εικόνες που όλοι έχουμε να θυμόμαστε από τα παιδικά μας χρόνια, μήπως είναι καιρός να ξαναθυμηθούμε αυτά τα βιώματα γιατί αυτά ήταν τα αγνά και καλύτερα προϊόντα του τόπου μας;

ΚΑΤΡΑΚΑΖΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
EXECUTIVE CHEF
SUNDAYS CATERING

TABERNA

«Ο ΒΑΣΙΛΗΣ»

Ψητά στα κάρβουνα - Λαγταριστές σουβλές & σπιτικές σπεσιαλιτέ!

Ανετο πάρκινγκ, καταπράσινο κήπος, παιδότοπος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΥΡΟΣ

Λεωφόρος Μαραθώνος 26, Μάτι ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλ. 2294075666, 6942661038

ΚΩΦΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΟΓΡΑΦΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΟΛΩΝΟΣ 25 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3625596 - 210 3623798

TAXI ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Κρητικός Γιώργος
τηλ. 6944 648899, 22520 41000
ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
• Παραθαλάσσιο οικόπεδο 550 τ.μ εντός σχεδίου άρτιο και οικοδομήσιμο. Απόσταση από τη θάλασσα 200 μ, στη Νυφίδα Πολιχνίτου.
• Αγροτεμάχιο 3,5 στρέμματα με ελιές. Απόσταση 5 χιλιόμετρα από τη θάλασσα, στα Δροκοπιά Πολιχνίτου. Τηλ. 210-9525458 κιν. 6939160425 κ. Σαμπώ Σπυρέλλη Περικλέους 43 Καλλιθέα Τ.Κ. 17673

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΟΙΡΑΣΓΕΝΤΗ
Χειρουργός - Οφθαλμίατρος

Λ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 19 - ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ - Γραφείο 12
ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 2310 695065 • FAX: 2310 447354
Κιν. 69 6623181 • E-mail: sandk@otenet.gr

ΒΟΓΙΑΤΖΗ Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΔΗΜ. ΣΟΥΤΣΟΥ 30, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210-6444112, FAX: 210
6447222, Κιν.: 6979 673382

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πωλείται αγρόκτημα 2,5 στρεμμάτων με πηγάδι, στη θέση Αρά στη Σκάλα Πολιχνίτου.
Πληροφορίες: Μάγρας Ιωάννης, 6973 604823. 2102718550, /2779360, /52863767.

Παλαιολόγος Π. Παλαιολόγος
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 10, 7ος όροφος, Αθήνα
Τηλ/fax: 210 3813828
Κιν. 6936 630243
e-mail: paleo_paleo@yahoo.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΤΑΞΕΙΔΗΣ
Πολιχνίτος Λέσβου
Εξυπηρέτηση καθ' όλο το 24ωρο
Τηλ Γραφείου: 22520 42002
Αθηνών: 210 9768835
Κιν. 6944 330572, 6948 530118

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ
ΚΤΙΡΙΩΝ - ΓΡΑΦΕΙΩΝ &
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΩΝ ΧΩΡΩΝ
Χρήστος Φράγκος
ΤΗΛ. 210 577 43 63
Κιν.: 6948 538 615,
6940 115483

ΚΕΝΤΡΟ ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ
& ΥΠΕΡΗΧΩΝ
Γ. Βουμβάκης - Π. Χαχάλης
(8 - 12 π.μ. - 5 - 8.30 μ.μ.)
Π. Τσαλδάρη 19 & Καλαμών 1 • Περιστέρι
Τηλ.: 210 57-55-444

ΞΥΛΟ & ΤΕΧΝΗ
ΚΟΥΣΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ & ΥΙΟΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ - ΕΠΙΠΛΑ ΜΠΑΝΙΟΥ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
• ΠΟΡΤΕΣ • ΠΑΡΑΘΥΡΑ • ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ • ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
Σουλίου 16 Αγ. Δημήτριος, 17342 Αθήνα
• Τηλ. 210 9756231, 210 9757428
Fax: 210 9731220, κιν. 6945 8559896

Οι μαθησιακές δυσκολίες και η αντιμετώπισή τους από το οικογενειακό περιβάλλον

Γράφει ο **Μαλλιάκας Στράτος***

Παλαιότερα όπου δεν υπήρχε ενημέρωση και οι όροι «μαθησιακές δυσκολίες» και «δυσλεξία» δεν ήταν ευρέως διαδεδομένοι, τα παιδιά αυτά ήταν «τεμπέλικα και ανυπάκουα» για τους γονείς και οι «κακοί μαθητές» για το δάσκαλο. Τη σημερινή εποχή όμως είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε ότι τα άτομα με μαθησιακές δυσκολίες έχουν να αντιμετωπίσουν και άλλα προβλήματα που γίνονται εμφανή τόσο στις σχέσεις τους με τους συνομήλικους, όσο και στις σχέσεις τους με την οικογένεια. Γι' αυτό λοιπόν η έγκυρη αναγνώριση και συνειδητοποίηση από τους γονείς των ψυχολογικών, εκπαιδευτικών και κοινωνικών παραγόντων που εμπλέκονται στο πρόβλημα του παιδιού τους είναι το πιο σημαντικό εφόδιο στην προσπάθεια σχεδιασμού μιας αποτελεσματικής παρέμβασης. Ίσως το δυσκολότερο κομμάτι να είναι η αποδοχή της αναγνώρισης από τους γονείς.

Η απάντηση σ' αυτό έρχεται από την κοινή αποδοχή διάφορων ψυχολόγων πως οι κρυφές αναπηρίες εντοπίζονται, διαγιγνώσκονται και θεραπεύονται. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για την αντιμετώπιση των παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες από τους γονείς. Ας δούμε όμως τους σημαντικότερους.

Σαν γονείς, οφείλετε να:

- ♦ ενημερώνεστε για όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη διαταραχή των μαθησιακών δυσκολιών.
- ♦ δείξτε στο παιδί ότι η αγάπη σας για αυτό δε συνδέεται με τη σχολική του επιτυχία και αποφεύγετε συγκρίσεις με άλλα παιδιά, ή αδελφία του.
- ♦ ορίστε κανόνες, οι οποίοι να εφαρμόζονται σταθερά και με συνέπεια από όλους όσους εμπλέκονται με την ανατροφή του παιδιού.
- ♦ μην φωνάζετε στο παιδί αλλά να του φέρεστε με ευγένεια και σεβασμό, ώστε το παιδί να προσπαθεί να ανταποδώσει αυτή την συμπεριφορά.
- ♦ επιβραβεύετε κάθε θετική προσπάθεια, ενώ να αγνοείτε κάθε αρνητική συμπεριφορά. Ο στόχος μας είναι να χτίσουμε τις δυνάμεις του παιδιού, κι όχι να μεγεθύνουμε τις αδυναμίες του.

♦ ενδιαφέρεστε για την καθημερινή ζωή του παιδιού σας στο σχολείο, ρωτώντας το πώς τα πέρασε, αν έπαιξε εκεί, και όχι μόνο για τα μαθήματά του.

♦ βρείτε ελεύθερο χρόνο και κάντε ευχάριστες δραστηριότητες μαζί του, για να ανακαλύψετε τα ενδιαφέροντά του.

♦ ενθαρρύνετε το παιδί σας να εμπλέκεται σε διάφορες δραστηριότητες που το ενδιαφέρουν, όπως η ενασχόληση με κάποια αθλήματα, τέχνη, ζωγραφική.

♦ παρατηρείτε το παιδί σε όλες της εκδηλώσεις της ζωής του ώστε να έχετε μία όσο το δυνατό πιο ολοκληρωμένη εικόνα για τις ικανότητες και τις αδυναμίες του.

♦ το μάθετε να ελέγχει την τσάντα του από το βράδυ αν είναι έτοιμη, και να του υπενθυμίζετε να σημειώνει στο πρόχειρό του ό,τι επιπλέον πρέπει να θυμηθεί για τα μαθήματά του κ.τ.λ.

♦ το μάθετε από μικρό να είναι υπεύθυνο για τα πράγματά του αλλά και για τις υποχρεώσεις του.

♦ κάνετε αρκετά ολιγόλεπτα διαλείμματα κατά τη διάρκεια της μελέτης του έτσι ώστε να μην πιέζεται συνεχώς.

♦ μην εκνευρίζεστε μαζί του για κάτι που δεν μπορεί να καταλάβει, αλλά να προσπαθείτε να βρίσκετε έναν ευκολότερο τρόπο. Μην διστάζετε να ζητήσετε την συμβουλή του δασκάλου του ή ενός ειδικού.

Καλό θα ήταν να αποδεχτούμε ότι κάθε παιδί έχει το δικό του ρυθμό. Εάν εσείς βιάζεστε, αυτό δεν σημαίνει ότι το παιδί θα αλλάξει το ρυθμό του ξαφνικά για χατίρι σας.

Όλες οι δυσκολίες που προαναφέρθηκαν επιδρούν άσχημα στην ψυχολογία του παιδιού και πολλές φορές καταλήγουν σε επιθετικότητα, δειλία, χαμηλή αυτοεκτίμηση, εσωστρέφεια, άγχος, άρνηση ομιλίας ή γραφής, δυσκολία στην συνεργασία του τόσο με το δάσκαλο όσο και με τους γονείς, και κατά συνέπεια άρνηση για να μάθει οτιδήποτε καινούργιο.

Τα παιδιά λοιπόν, πρέπει να τα οδηγούμε στον καλό δρόμο με λόγια και παραινέσεις.

(*) Ο Μαλλιάκας Στράτος είναι Μαθηματικός με Master στην Ειδική Αγωγή

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ του Τάσου Μακρή

Είσι μιγάλις οι πουδιές τσι στσιπάζην τις πουμπές

Να και μια παροιμία, που για να γίνει κατανοητή χρειάζεται πρώτα κατανόηση των λέξεων. Εδώ έχουμε λέξεις, που δεν πολυχρησιμοποιούνται στα χρόνια μας, γιατί έχουν αλλάξει οι ενδυματολογικές συνήθειες, η κοινωνική μας συμπεριφορά, οι ηθικές μας αξίες. Οι «πουδιές» δεν χρειάζονται, γιατί εξέλειπαν οι λόγοι, που αναγκάζουν τους ανθρώπους να τις χρησιμοποιούν στη γκαρνταρόμπα τους. Κάποτε έπρεπε να σκεπάζουν και να προστατεύουν το μπροστινό μέρος των ρούχων, κάτω από τη μέση, που δεχόταν τη μεγάλη φθορά από χειρονακτικές εργασίες. Επειδή όμως σ' αυτό το μέρος τοποθετούνται και τα γεννητικά όργανα, που συχνά έχουν άμεση σχέση με την ηθική, η παροιμία εύστοχα χρησιμοποιεί τις «πουδιές», για να προκαλέσει συνειρμό και να επιτευχθεί αριστουργηματικά ο συσχετισμός με τις «πουμπές».

Οι πουμπές πάλι είναι μια λέξη, που η ελαστική ηθική της εποχής μας τη βρίσκει όχι μόνο περιττή, αλλά κάπως αστεία. Ποιος θα διανοηθεί σήμερα να κάνει διαπόμπευση μιας μοιχαλίδας, τη στιγμή που το αδίκημα τείνει να μη θεωρείται αδίκημα και οι κοινωνίες είναι τόσο ανεκτικές, ώστε κοντεύουν να το διαγράψουν και από τους λόγους διαζυγίου; Η λέξη «πομπή», κατάλοιπο από τις Διονυσιακές λατρείες, έφθασε να θεωρείται ταυτόσημη της ύβρεως, επί Βυζαντίου έγινε διαπόμπευση, για να καταλήξει σήμερα στη σημασία της ντροπής. Μ' αυτή τη σημασία χρησιμοποιήθηκε κι απ' την παροιμία μας και μεταφορικά μας δίνει, με τρόπο λίγο παραπονοϊκό, ωστόσο όμως αρκούτσως καυστικό, το κοινωνικό της δίδαγμα: Η παροιμία επισημαίνει και στο θέμα ακόμα της ηθικής, τις ταξικές ανισότητες. Οι φτωχοί είναι ακάλυπτοι, οι ποδιές τους είναι μικρές, ενώ οι μεγάλες ποδιές, οι ποδιές των ισχυρών, μπορούν να σκεπάζουν τις ηθικές εκτροπές.

Στην παροιμιακή μας φράση διακρίνουμε λοιπόν μια προσπάθεια στιγματισμού της κοινωνικής υποκρισίας. Σε άλλες εποχές, αλλά και στις μέρες μας, οι καλύτερες κοινωνικές τάξεις θεωρούνταν εκ προοιμίου έκφυλες και υψίσταντο το μαρτύριο της διαπόμπευσης, προς παραδειγματισμόν ολόκληρης της κοινωνίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι ανώτερες τάξεις, που μπορούσαν να καλυφθούν, έμεναν στο απυρόβλητο. Κάποιοι έπρεπε να σταυρωθούν κι αυτοί ήταν πάντα οι αδύνατοι. Η τακτική όμως αυτή ίσως να μην έπειθε κανένα, πολύ δε περισσότερο τις αδύναμες τάξεις, που με την παρούσα παροιμιακή διατύπωση βγάδουν όλο το παράπονο τους και τραβώντας τις μεγάλες ποδιές, αφήνουν ακάλυπτη και τη μεγάλη υποκρισία.

Να και λίγος Μαρξ, να και μια αίσθηση της αιώνιας πάλης των τάξεων, μόνο που εδώ δεν είναι σε οικονομικό επίπεδο, αλλά σε ηθικό. Ο Μαρξ ας συμπληρώσει τη θεωρία του. Η πάλη των τάξεων είναι πολύμορφη. Οι προλετάριοι πάντα αδικημένοι αντιδρούν και καταγγέλλουν. Η ανηθικότητα δεν ξεκινά απ' τις κατώτερες τάξεις. Εδώ, αν υπάρχει, απλώς φαίνεται, γιατί είναι μικρές οι ποδιές, μικρές κι οι δυνατότητες κάλυψης, ενώ στις ανώτερες, μεγάλες οι ποδιές, μεγάλες κι οι δυνατότητες κάλυψης.

Δεν την ήξεραν σίγουρα οι προγονοί μας τη μαρξιστική θεωρία περί πάλης των τάξεων, γι' αυτό και δε χρησιμοποιούν κανένα από τους γνωστούς όρους. Οι απλές λέξεις του καθημερινού τους λεξιλογίου όμως κάνουν θαυμάσια τη δουλειά τους. Λένε με καταπληκτική σαφήνεια, με τις μεθόδους της μεταφοράς και της αλληγορίας, αυτά που ήθελαν να πουν, για να ξέρουν όλοι, ποιοι είναι υπεύθυνοι για τον ηθικό ξεπεσμό μας. Η παρατήρηση πάντα ήταν το κλειδί, για να ξεκλειδώσει τις περίπλοκες κοινωνικές σχέσεις των ανθρώπων. Αυτή λοιπόν διαπίστωσε, ότι στα φάρια η βρόμα αρχίζει πρώτα απ' το κεφάλι, για να μεταδοθεί στο υπόλοιπο σώμα.

Μια ματιά στο σύνολο των παροιμιών μας οδηγεί στη διαπίστωση πως όλες σχεδόν οι παροιμίες μοιάζουν να βγαίνουν από τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις. Σ' όλες είναι πρόδηλη η διαμαρτυρία για κοινωνικές διακρίσεις. Σ' όλες διακρίνεται μια λαϊκή νοοτροπία, μια λαϊκή κουλτούρα, που δε συμπεριλαμβάνει τις ανώτερες κοινωνικές τάξεις. Μήπως στη διαμόρφωση του λαϊκού μας πολιτισμού μερικές τάξεις έμειναν αμέτοχες, ή μήπως αυτό που άφησαν δεν ήταν ανθεκτικό στο χρόνο;

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Ο φιλαράκος

Γύρω στο 1950, θα ήμουν 9-10 χρονών και αποσπερού μου λέει ο πατέρας μου: «Μικρέ αύριγιου του μισμέρ να ερτσ στο καμάρ (περιοχή Καμάρι) στα πρόβατα και θα μείνεις μαζί μου και τη νύχτα». «Ναι, ω! πατέρα, θα έρθω». Που τότε αντίρρηση. Αφού τελείωσε και η σχολική χρονιά, το μεσημέρι μαζί με την καστάνια το φαγητό πήρα λίγη κλωστή για το δρόμο. Στη Γρύπα έδενε μία ζήνα στην κλωστή που πετούσε και έπαιζα. Τέσσερα χιλιόμετρα περίπου, έφτασα στην

«έπαυλη» - ένα ντάμι χωρίς πόρτα και παράθυρα και η σκεπή από λίπηδου. Μέσα υπήρχε ένα στρώμα και το πάπλωμα τυλιγμένα. Φροντίδα μου ένα κμάρ νερό από την πηγή του Κασιλή και η γκουγκτζέλα στο στόμιο μη μπει κανά φίδι και σε δροσερό μέρος.

Άρχισε να νυχτώνει, ξεκίνησε τη βοσκή του κοπαδιού ο πατέρας μου και αργότερα νύχτα πήγα κοντά του, ακούγοντας τα κουδούνια, το σκύλο μας που γαύγιζε και έκανε αντίλαλους μέσα στις ρεματιές -απόλαυση, μελωδία- και πιο πέρα ο γαΐδαρος έριχνε και αυτός τις κορώνες του (αγγάριζε).

Μέσα στην απόλυτη ησυχία ακουγόταν οι

κουκουβάγιες και μας διασκέδαζαν με το «κελάηδισμά» τους. Μερικές νυχτερίδες να πετούν και από το Οργαλο να φωνάζει ο γκιώνης (ψάχνοντας τον αδελφό του, κατά τη μυθολογία).

Σε λίγο βγήκε το φεγγάρι, πανσέληνος, χάρμα οφθαλμών. Ο πατέρας μου έκανε μάθημα: αυτός είναι ο αποσπερίτης (Αφροδίτη), αυτή η πούλια, η μεγάλη και μικρή άρκτος, ο πολιτικός αστέρας, οδηγός των ναυτικών τη νύχτα.

Ερμηιά γύρω μας. Τί ομορφιά αφέχαστη για την ηλικία μου. Το φεγγάρι ήταν το ρολόι τη νύχτα και ο ήλιος την ημέρα. Ποιός είχε ρολόι;

«Άντι μουρέλιμ να τσιμθείς, του φηγγάρι πήγι δύο μπόγια». «Ναι, πατέρα».

Έφυγα για το νταμ από το μονοπάτι και ξυπόλυτος πάλι (τα παπούτσια τον Οκτώβριο). Ξάπλωσα κοιτάζοντας τον ουρανό, χωρίς να δίνω λύση πως έγιναν όλα αυτά, και κάποιοι μετεωρίτες να λάμπουν στη στρατόσφαιρα.

Το πρωί μάζεψα το καϊμάκι από τη μπακίρα του βραδινού και το πρωινό μας γάλα που πήραμε. Θυμάμαι τη γεύση του...

Να σας πω πως τα ζώα τα βοσκάγαμε νύχτα γιατί άρχιζαν οι ζέστες, και σε ελαιώνες με ενοίκιο.

Αυτή την «περιπέτεια» που έζησα, θέλω να τη διαβάσουν οι μαμάδες που ανάβουν το φως στην τουαλέτα για να πάνε οι κανακάρηδες.

Γεώργιος Σταματέλλης 2013

ΣΤΡΑΤΟΣ Π. ΠΟΥΜΠΡΟΣ D.D.S. M.S.
Ειδικός Ορθοδοντικός
Ειδικευμένος στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, (UCLA) ΗΠΑ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΠΑΝΤΕΟΥ
Πολυτεχνείου 32, 141 22 Ν. Ηράκλειο
Τηλ.: 210 28 41 582

πωλείται οικία
Πωλείται δίπατο σπίτι 67 τμ με οικόπεδο 70 τμ και καινούργια κεραμοσκεπή, στην περιοχή Τσίγκος Πολιχνίτου. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον Πάρη Αργιόγιαννο, τηλ. 6978 145603.

ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΚΟΥΣΚΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟ TRIPLEX ΚΑΡΔΙΑΣ
HOLTER ΡΥΘΜΟΥ ΚΑΙ ΑΡΤΗΡ. ΠΙΕΣΗΣ
ΤΕΣΤ ΚΟΠΩΣΗΣ ΣΕ ΚΥΛΙΟΜΕΝΟ ΤΑΠΗΤΑ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΟΝΙΜΩΝ ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΩΝ
ΚΑΒΕΤΣΟΥ 44 (ΗΜΙΟΡΟΦΟΣ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ.22510-47447.ΚΙΝ.693-2580123

Ιδιαίτερα μαθήματα
Η Ψαράκη Αγγελική, πτυχιούχος του Αμερικανικού Κολλεγίου (Marketing) και καθηγήτρια Ισπανικών, παραδίδει ιδιαίτερα κατ'οίκον.
Τηλέφωνο: 6979 154685

Σπύρος Καλημέρης
Ψυχίατρος Ψυχοθεραπευτής
Λεωφόρος Κηφισίας 125-127, Αθήνα
Εμπορικό κέντρο «Κόσμος», 5ος όροφος,
Τηλέφωνο/φαξ: 2130248566
Κινητό: 6973389212
e-mail: spiroskalimeris@gmail.com

ΛΑΜΠΟΥΣΗΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Χειρουργός Οδοντίατρος
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΕΣ: • Ψηφιακή Ενδοστοματική • Κεφαλομετρικές • Πανοραμικές
• Τομογραφίες γνάθων • ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ
Καβέτσου 44 (άνωθεν Ολυμπιακής),
Μυτιλήνη • Τηλ.: 27.772
Οικία: Κεας 28 - Μυτιλήνη • Τηλ.: 45.740

πωλείται οικόπεδο
Πωλείται οικόπεδο εντός σχεδίου, άρτιο, πλήρες οικοδομήσιμο, με εμβαδό 1892τμ. Βρίσκεται στη περιοχή Καρδώνα Δήμου Πολιχνίτου. Είναι διαμερές και έχει πρόσβαση από την εθν. οδό και από το δρόμο του πρώην αγάλματος. Τιμή 70.000 ευρώ.
Τηλ. Επικοινωνίας: 6980452549, 2121007745.

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
Πανταζής Γιώργος
Πολιχνίτος Λέσβου
Τηλ. 22520 42275, κιν. 6976 037588

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ Γ. ΖΟΥΡΟΣ
«Η ΑΓΝΟΤΗΣ»
Πολιχνίτος Λέσβου
Τηλ. 22520 41078, 42060
κιν. 6978 746980

ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΝΑΣ
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
ΜΕΛΕΤΕΣ • ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ
• ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ • ΤΗΛ: 2251041409

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΑΡΙΖΟΓΛΟΥ
ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ Α1, Α2, Β1, Β2,
Sorbone C1, Sorbone C2
Τηλ. 6948 042772

Σημείωμα του εκδότη

Θα σας εμπιστευθώ ένα μυστικό... Ομάδα που κερδίζει και ρολόι που δουλεύει, δεν τα πειράζει.

Πόσο μάλλον δεν αγιάζει το κάθε τι που εννοούμε φύση. Αυτή η ταλαιπωρη φύση, που δίχως μνημόνια, δίχως τρόικες, δίχως ήξεις-αφίξεις από δικομματικές-τρικομματικές και από ό,τι άλλο ο Θεός να μας φυλάει κυβερνήσεις, λειτουργεί τέλεια ρυθμίζοντας σαν άφογο κομπιούτερ, φωτισμό ημέρας, σκοτάδι νύχτας, θερμοκρασίες εποχής με ρυθμούς βαλς, πότε αργούς και απαλούς, πότε έντονους και ζωηρούς.

Βροχούλες για πότισμα και να ξεδιψάσει η γη, ανέμους για δροσιά και ανανέωση, ήλιο για ζωή και φωτεινότητα. Έλα όμως που παρ' όλα αυτά και από το πουθενά, "σα στραβό κ' τσι", έρχεται ο "στριμμένος προπονητής", ο κάθε "πατεντιάρης μαστροχαλαστής", ο κάθε "πανάσχετος ειδικός", να βάλει το χεράκι του, να πειράξει, να φέρει τα πάνω-κάτω, να δημιουργήσει μια παράνοια, ένα κομφούζιο, σε οτιδήποτε αναπνέει, ζει, κινείται.

Σαν να βρίσκεσαι σε διασταύρωση με χαλασμένα φανάρια ή μπροστά σε τροχονόμο που μόλις "ξεκινά" την καριέρα του.

Δεν καταλαβαίνεις από πού έρχεται και για πού πας. Δηλαδή, την ίδια στιγμή που λάμπει ο ήλιος, έχεις επίσκεψη από μια καταρακτώδη βροχή και το αντίστροφο.

Έρχεται χειμώνας με θερμοκρασίας καλοκαιρινές... Έρχεται καλοκαίρι και εκεί που κάνεις μπάνιο, σου την πέφτει μια καταγίδα άλλο πράγμα....

Ετοιμάζεσαι να γεντείς ζουμερά ροδάκινα και γιαμαδάδες, να κόψεις μυρωδάτα τοσμπά σταφύλι και στο κρίσινο ραντεβού χτυπάει το κουδούνι. Ρωτάς ποιός είναι και σου απαντάει: ΤΟ ΧΑΛΑΖΙ!

Καταστρέφονται καλλιέργειες, γίνονται ζημιές σε περιουσίες, σπίτια, δρόμους, αυτοκίνητα...

Ας αφήσουμε δε τις απίθανες εικόνες -και μακριά από μας και από όλο τον κόσμο, δηλαδή- που όταν βρέχει, περιμένεις να ποτίσει, ξαφνικά σαν να χαλάει η υδροβάννα και πλημμυρίζουν δρόμοι, σπίτια, χωράφια κι αν είσαι τυχερός και έχεις αφήσει το αυτοκίνητο στο Γλάρο, μπορείς ανέξοδα να το βρεις στην Πατουμένη, στα Απ'δούλια, και να σου σφυρίζει αδιάφορα πάνω σε κάποια ελιά.

Όσο για άνοιξη με το άνθισμα δέντρων και λουλουδιών, και φθινόπωρο με πρωτοβρόχια, κτηρίσματα και πέσιμο φύλλων, εμείς ακόμα θυμόμαστε τέτοιες εικόνες, για τις επόμενες γενιές όμως μάλλον θα είναι απαραίτητη μια επίσκεψη στο ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟ ή κάποια παρακολούθηση ντοκυμαντέρ του National Geographic.

Είναι αλήθεια ότι η φύση εκδικείται, αλλά σαν σοφή που είναι, έχει ακόμα ανοχές... Αντές τις ανοχές, όσο είναι καιρός πρέπει να τις εκμεταλλεντούμε...

Με μια κίνηση από τον καθένα μας, κάτι θετικό θα πετύχουμε, αρχίζοντας από τα απλά.

Στην παραλία, ας πούμε, όταν πηγαίνεις, τρως, πίνεις, παίζεις και καλά κάνεις. Όταν φύγεις όμως, αφήσέ την πιο καθαρή από όπως την βρήκες. Στη διαδρομή θυμήσου ότι δεν είναι σκουπιδοκονεκέ ο δρόμος, το γεφύρι, το χωράφι, για να πετάξεις οτιδήποτε.

Όσο για τους καπνίζοντες και θεριακλήδες, ενημερωτικά τα σταχτοδοχεία κατασκευάζονται ακόμα εντός των οχημάτων.

Παρεμπιπτόντως, δε, προτείνω και συλλογικά όλοι μαζί, σε ΟΛΟΥΣ όσους υποστηρίζουν ότι υπηρετούν ΔΗΘΕΝ τους πολίτες και το κοινωνικό συμφέρον, ενώ παράλληλα πιστεύουν ότι ΔΗΘΕΝ κυβερνούν, μέσα στη φοβερή καταγίδα που φορολογούν ό,τι κινείται και δεν κινείται, ας ΑΦΗΣΟΥΝ ΗΕΥΧΟ ΤΟ ΚΑΘΕ ΧΩΡΑΦΑΚΙ, που έχει ποτιστεί με ιδρώτα και αίμα χρόνων και αντ' αυτού και πολλών άλλων, αν έχουν κότσια και ανοχές, ας φορολογήσουν και να εισπράξουν όμως από κάθε ασυνείδητο, είτε αυτός είναι ένας απλός πολίτης, είτε ονομαστή βιομηχανία, είτε πολυεθνικός κολοσσός, που ρυπαίνει, μολύνει, δηλητηριάζει, χωρίς ενοχές, νερά, ποτάμια, θάλασσες, γη και ουρανό.

Πάντως γνωρίζω από έγκυρη πηγή ότι ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ, η ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ και η ΑΓΑΠΗ Δ Ε Ν θα φορολογηθούν!!! Κάντε λοιπόν άφοβα χρήση τους, ακόμα και κατάχρησή!!!

Εύχομαι σε όλους καλό καλοκαίρι με ΥΓΕΙΑ πάνω απ' όλα και καλή διάθεση.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

Η Λέσβος στο «Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπάρκων»

Ελπίδα και ευκαιρία για το νησί

Από τον Τ. Μακρή

Την Κυριακή, 31 Μαρτίου, η «Λεσβική Παροικία» διοργάνωσε εκδήλωση στην αίθουσα Τρίτη του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίως με ομιλήτη τον αναπληρωτή καθηγητή και Διευθυντή του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας, **Νίκο Ζούρο**. Ήταν μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση, την οποία παρακολούθησαν πολλοί συμπολίτες μας. Στην κατάμεστη αίθουσα ο κ. Ζούρος, με ένα λόγο αριστοτεχνικά δομημένο, με τη βοήθεια διαφανειών, και με μια εκπληκτική εκλαίκευση του επιστημονικού θέματος, έκανε στον περιορισμένο χρόνο μιας ομιλίας, τους παρερθεθέντες κοινωνούς των λόγων οι οποίοι οδήγησαν την UNESCO στην επιλογή του νησιού μας για να ενταχθεί ολόκληρο στο «Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπάρκων». Είδαμε και ακούσαμε, οι λέσβιοι ακροατές των λόγων του κ. Ζούρου, με μεγάλη μας έκπληξη, πως το νησί μας δεν έχει επιδείξει μόνο το μοναδικό φαινόμενο του απολιθωμένου δασους, αλλά ένα πλήθος γεωλογικών, παλαιοντολογικών, ζωολογικών και ανθρωπολογικών φαινομένων, τα οποία για τους επιστήμονες είναι ένας θησαυρός στοιχείων για τις έρευνες τους. Για τους υπόλοιπους, είναι ένας χώρος τουριστικά επισκέψιμος για να ικανοποιήσουν την περιέργεια για γνώση των θαυμαστών διεργασιών της φύσης.

Ο χώρος του Αιγαίου δεν ήταν πάντα θάλασσα. Κάποτε ήτα μία μεγάλη στεριά με λίμνες και παράσια και πολλά ηφαιστεια, που με τη δραστηριότητά τους διαμόρφωσαν το τοπίο όπως το βλέπουμε σήμερα. Η στεριά έδωσε τη θέση της στη θάλασσα και κράτησε μερικά κομμάτια της, τα νησιά μας, για να μπορούμε σήμερα να υπολογίζουμε την κοσμογονία που συντάραξε τον τόπο και τον διέπλεσε όπως τον ξέρουμε.

Το αντιπροσωπευτικότερο δείγμα όλων αυτών είναι το νησί μας γιατί πάνω του βρίσκεται κανείς όλα τα πειστήρια της δραστηριότητας του Εγκέλαδου. Δεν χαρακτηρίστηκε ως γεωπάρκο για ένα μόνο φαινόμενο, αλλά για πολλά, που είναι εμφανή στον όμορφο τόπο μας. Το νησί μας είναι γεωλογικό εργαστήριο με δείγματα από τη δράση των ηφαιστειών, του βυθού των ωκεανών, των λιμναίων υδάτων, των γεωθερμικών πεδίων. Κι ενώ θα περίμενε κα-

νείς με τον ορυμαγδό όλων αυτών των δυνάμεων, να διαμορφωθεί μια άγρια φύση, βλέπουμε παραδόξως ένα ήμερο τοπίο, φτιαγμένο στα ανθρώπινα μέτρα, με βουνά χαμηλά, με κλίμα ήπιο, με πολυποίκιλη βλάστηση και με εναλλασσόμενα τοπία - εικόνας για όλα τα γούστα, που δεν αφήνουν τον επισκέπτη να πλήξει.

Αυτόν τον τόπο θαύμασαν, όπως μας είπε ο κ. Ζούρος, οι άνθρωποι της UNESCO και έκριναν πως, πράγμα σπάνιο,

πρέπει να τον συμπεριλάβουν ολόκληρο στον χαρακτηρισμό του σαν γεωπάρκο, γιατί δεν βρήκαν καμιά γωνιά του πως έπρεπε να εξαιρεθεί. Του έδωσαν λοιπόν τον τιμητικό τίτλο για τέσσερα χρόνια κι άφησαν σε εμάς την επιλογή να τον δεχτούμε και να τον κρατήσουμε ή όχι. Γιατί οι άλλοι κάνουν το καθήκον τους, αλλά δεν έχουν καμιά ευθύνη για τη δική μας τυφλότητα, ή την ασύγνωστη ανικανότητά μας. Ο χαρακτηρισμός και τίτλος του νησιού μας είναι μια ανεπανάληπτη ευκαιρία, που θα μπορούσε να μας ανοίξει δρόμους ανθοστρωμένους για ανάπτυξη και προκοπή του τόπου μας. Είναι μια αχτίνα στο ζόφο της δοκιμαζόμενης χώρας μας. Είναι μια ελπίδα που αν δεν την αρπάξουμε από τα μαλλιά, θα είμαστε άξιοι της κακής μας μοίρας.

Σε μια εποχή που οι μεταβολές σε όλους τους τομείς είναι ταχύτατες, για εμάς στο νησί, που χάσαμε τις δομές της παλιάς οικονομίας και ψαχνόμαστε αμήχανα για τη συνέχεια σε ένα σκοτεινό μέλλον, φαίνεται πως θαμπόφεξε κάποιο φως. Ας μην το αφήσουμε να σβήσει. Ας μη χασομερήσουμε περιμένοντας, όπως πάντα, τους άπληστους ξένους να επενδύσουν και να γίνουν τα αφεντικά στα δικά μας χωράφια, στο δικό μας τόπο. Ας αλλάξουμε κι εμείς νοοτροπία. Ας προσαρμοστούμε στις απαιτήσεις της εποχής μας. Ας πετάξουμε από πάνω μας τη ραστώνη και τη μοιρολατρία. Ο Μυτιληνός δεν ήταν ποτέ μοιρολάτρης. Κι αυτό έγινε τώρα τελευταία, από τις συνθήκες που μας επιβλήθηκαν, καιρός είναι, τώρα που φάνηκε αγώγι, να ξυπνήσει ο αγωγιότης.

Αυτό ήταν περίπου το πνεύμα της ομιλίας του κ. Ζούρου, το οποίο προσπάθησα

Η Unesco αναγνώρισε την ομορφιά και την ιδιαίτερη γεωλογική κληρονομιά του νησιού μας.

να αποδώσω με λίγα λόγια και δεν ξέρω αν τα κατάφερα. Ίσως τα δικά μου λόγια να φορτίστηκαν από χρόνια αντίδραση στο χάλι του τόπου μας και από το όνειρο να τον δούμε κάποτε να ξαναβρίσκει την παλιά του ζωντάνια. Ίσως όμως και από μια άλλη, όχι και τόσο ενθαρρυντική, διαπίστωση: Το ακροατήριο του κ. Ζούρου ήταν βέβαια ενθουσιώδες αλλά...αποτελούνταν από παροπλισμένους της ζωής. Μάταια έψαχνα να εντοπίσω κάποιον της ενεργού ηλικίας. Οι ενδιαφερόμενοι νέοι απείχαν, δεν ενδιαφέρθηκαν!

Γιατί; Αν δεν ενδιαφερθούν οι νέοι, ποιός θα αδράξει τις ευκαιρίες; Οι συνταξιούχοι νοιάζονται μόνο για τη σύνταξή τους και καλά κάνουν. Οι νέοι όμως;

Μιά από τις άμεσες ενέργειες της τοπικής αυτοδιοίκησης, των παντός είδους συλλόγων, που έχουν σχέση με το νησί, των ευαισθητοποιημένων ατόμων, των όποιων φορέων και των εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων, του τοπικού τύπου πρέπει να είναι η ενημέρωση των Μυτιληνών και κατά προτεραιότητα των νέων, πάνω στο αντικείμενο.

Το θέμα δεν πρέπει να μείνει μόνο στους τίτλους του τοπικού τύπου και στα μικροέντυπα των συλλόγων. Η ενημέρωση πρέπει να πάρει διαστάσεις, να ενημερωθούν, για να κατανοήσουν οι νέοι μας τους δρόμους που ανοίγονται. Να παρακινηθούν και να βοηθηθούν ποικιλοτρόπως, για να αφήσουν τη δημιουργική τους φαντασία να δουλέψει και να εκμεταλλευτούν τα πλεονεκτήματα της συγκυρίας.

Το νησί πρέπει να γίνει παγκόσμια γνωστό γι' αυτές του τις ιδιότητες κι όχι μόνο για τη γνωστή αρχαία δυσφήμισή του. Στο κάτω-κάτω κι αν τα δυο συνδυαστούν...ο σκοπός αγιάζει τα μέσα.

ΕΚΛΟΓΕΣ & ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΗΝ Ο.Λ.Σ.Α.

Την Κυριακή 26 Μαΐου 2013 πραγματοποιήθηκε, στα γραφεία του Συλλόγου των Αντισσaiών στην Αθήνα το 25^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της ΟΛΣΑ.

Πήρε μέρος ικανοποιητικός αριθμός αντιπροσώπων και αναπτύχθηκε εποικοδομητικός διάλογος για τη δράση της ΟΛΣΑ και των Συλλόγων αλλά και για τα προβλήματα που απασχολούν τη Λέσβο και τους κατοίκους της.

Την Παρασκευή 31 Μαΐου 2013 συγκροτήθηκε σε σώμα το εκλεγμένο από τις αρχαιρεσίες του 25ου Συνεδρίου της ΟΛΣΑ νέο Διοικητικό Συμβούλιο, με την παρακάτω σύνθεση:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Χριστόδουλος Τσακίρελλης** (Φίλια)
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Νεκτάριος Βακάλης** (Μεσότοπος)
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: **Μανόλης Παπουτσής** (Βατούσα)
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: **Ιωάννα Δούκα** (Νάπη)
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: **Παναγιώτης Σωτηρχέλ-**

λης (Ακράσι)
ΤΑΜΙΑΣ: **Ευστράτιος Χατζηρήστος** (Γέρα)
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΤΑΜΙΑΣ: **Πελαγία Αδαλή-Βουλγαρέλλη** (Πολυχνίτος)
ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ: **Γιώργος Ευαγγέλου** (Σκαμιά)
ΕΦΟΡΟΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ: **Θεόδωρος Κούσκος** (Βρίσα)
ΜΕΛΗ: **Λευτέρης Ζυμπουνούμης** (Ερεσός), **Παναγιώτης Πελεκάνος** (Γέρα), **Ευστратία Καριοφύλλη** (Μή-

θυμνα), **Θεόδωρος Αποστόλου** (Γέρα), **Ιωάννης Κουκέλλης** (Αγιάσος) και **Ιωάννης Δελγιαννίδης** (Μανταμάδος).

Το νέο Δ.Σ. θα πλαισιώσουν επιτροπές με στόχο την αποτελεσματικότερη λειτουργία της Ομοσπονδίας.

ΤΟ Δ. Σ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
ΜΑΜΑΚΟΥ Αφοι Ο.Ε.
Γιάννης Μαμάκος
Γρηγ. Λαμπράκη 8Α, Λυκόβρυσος 14123
τηλ/fax: 210 2840539, κιν. 6948 984559

η Λέσβος
Εμμ. Μπενάκη 38, Τηλ. 210 3814525

Κέντρο Φυσικοθεραπείας & Αποκατάστασης
Γιασεμή Γιαννάκου
Τηλ: 22520 42 237- 6947 932983

Καρακάση Μαρία
• Ειδικός Φυσιοθεραπευτής ανταναικλαστικών θεραπειών • Ειδικός Κινησιοθεραπείας • Ρεφλεξολογία • Σύμβουλος Αισθητικής
ΤΗΛ: 210 9519186, κιν. 6977 299136

ΔΩΡΟΘΕΑ Θ. ΤΟΥΝΤΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
Πτυχιούχος Φιλοσοφικής
Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
Σουφλίου 9, Αθήνα, Τ.Κ. 11527
ΤΗΛ: 210 7708451, ΚΙΝ: 6972 893425
e-mail: doratounta@yahoo.gr

Αδελφοί Κρικλάνη
Μεταφορές
από και προς Αθήνα - από και προς Μυτιλήνη
Αναλαμβάνουμε μετακομίσεις και διαθέτουμε ανυψωτικά μηχανήματα.
Τηλ. 6974 00 4032
Αποθήκη: Κηφισού 63 Αθήνα